

SOM

Publicació de cultura popular catalana. Núm. 323 · Any XXXVI

Sardanes a Lourdes

Malgrat de Mar. El Maresme

41è Aplec de la Sardana Dies 3 i 4 d'octubre de 2015

Dissabte 3 d'octubre, Revetlla d'Aplec
A les 9 del vespre, al Centre Cultural
Concert Recital Poètic
Cobla: Jovenívola de Sabadell

Diumenge 4 d'octubre, 41è APLEC
A 2/4 d'11 del matí i a 3/4 de 4 de la tarda
al Parc Francesc Macià
Cobles: Ciutat de Girona
Principal del Llobregat
Jovenívola de Sabadell

Servei d'autobusos fins el recinte de l'Aplec. Entrada lliure.
Servei de bar i entrepans. Menú dinar: 12 euros (reserva).
Informació i reserves dinar: 937 611 856 - 679 969 532.

Tossa de Mar. La Selva

28è Aplec de la Sardana Dies 10 i 11 d'octubre de 2015. Homenatge a Antoni Mas Bou. Dissabte 10 d'octubre. Vigília d'aplec.

A 2/4 de 6 de la tarda, al Pg. de Mn. Cinto Verdaguer
Audició de sardanes amb la cobla Principal del Llobregat.

A les 10 de la nit, al teatre cinema Montserrat
Extraordinari Concert de Vigília amb Principal del Llobregat

Diumenge 11 d'octubre 28è Aplec.

A 2/4 d'11 del matí i 4 de la tarda,
al Pg. Mn. Cinto Verdaguer

Cobles: Principal del Llobregat, Ciutat de Girona
La Flama de Farners

A 2/4 d'11 de la nit, al teatre cinema Montserrat
Concert de Fi d'Aplec, a càrrec del grup musical Calidæ

Al matí, concurs de colles improvisades.
En cas de mal temps. Polivalent de l'Institut (ctra. de Llagostera s/n).
Per a reserva d'entrades del concert i hotels adherits al "Cap de Setmana Sardanista", podeu consultar a
www.infotossa.com, www.tossademar.cat o demanar-ho a ffonalledas@gmail.com, tels. 972 340 593 i 972 340 260

Joan Domènech Moner

Sardanes estiuenques

La climatologia de l'estiu es presta, evidentment, a les temporades d'audicions de sardanes a l'aire lliure que algunes poblacions tenen institucionalitzades anualment i que ja constitueixen una cita dels aficionats a la dansa, sigui per ballar o sigui per escoltar. Com a exemple podríem esmentar les audicions dels dissabtes a la nit a Lloret. Així com als lloretencs els abelleix fer les ballades els dissabtes, conseqüència, segurament, de quan es van començar, -els dissabtes arribaven els estiuejants de Barcelona que ja tenien les famílies, dones i fills, a la vila marinera, i s'afegien a la vida social-, en altres llocs les fan els divendres, o els dimecres, o altres dies i en hores diverses. La temporada lloretenca, enguany, assoleix l'edició número 89. Vol dir que l'any pròxim arrodondirem les xifres i d'aquí a deu anys, amb una mica de sort, potser podrem ser testimonis de l'edició centenària. Des de fa molts anys, les ballades d'estiu lloretenques tenen la particularitat que consten de set sardanes però les dues primeres s'interpreten en modalitat de concert, és a dir, dues tirades de curts i dues de llargs. En total, enguany, s'hauran tocat cent cinc sardanes (més les dels dies de festa major i aplecs), procurant que no siguin mai les mateixes. A Lloret, cada audició permet fer una mena d'estudi psicològic dels estrangers que ens visiten. Hi ha els que se'n sorprenen gratament i aplaudeixen els balladors en acabar cada peça, -a vegades a cada tirada-, hi ha els que, amb el degut respecte, intenten puntejar i seguir el ritme de la dansa, emportats per l'atractiu que, malgrat la monotonia dels passos, aquesta té. Normalment, aquests estrangers solen ser a la plaça des del començament de l'audició i evidencien que algú els ha informat abans. També hi ha els energúmens que passen a mitja audició procedents d'altres llocs on han begut abundoses consumicions i van una mica calents d'orelles. Aquests, que sovint van disfressats segons el gust de la darrera discoteca visitada, solen sentir-se motivats per les notes estridents i es deixen per fer tota mena de salts grotescos i ridiculitzants que, òbviament, de cap manera fariem nosaltres en el seu país si ens trobéssim davant una manifestació popular d'allà. Des de fa uns anys l'Ajuntament lloretenc té un vigilant especial a la plaça que, quan es produeix una xarlotada d'aquestes, hi corre i els dissol i evita que algun dels balladors se senti ferit i es prengui la justícia pel seu compte. És una bona mesura, que em plau elogiar i que garanteix l'ordre i la serietat de les audicions. ■

Índex SOM núm. 323. Any 2015. Any XXXVI

Sardanes estiuenques. Joan Domènech	3
Joventuts musicals de Sabadell. Josep Vinaròs	4
El compromís amb la música. Josep Vinaròs	5
Semblances d'Enric Morera (II). Robert Roqué	6
La vida i l'obra d'Enric Morera a Sitges	7
El tenora i compositor David Estañol compleix 50 anys. Damià Daviu	8
La Sardana de l'Any 2015. CSC	10
L'entrevista: Enric Rigau i Prats, contrabaix. Damià Daviu	12
La Sardana. Joaquim Ros	17
Les Colles: Campionat de Catalunya 2015: tot a punt per a la recta final. Felip Vallejo	18
Artistes i la sardana	20
Fa 45 anys de la destrucció de les pintures modernes de l'absis de Palau-Sator per un grup ultradretà	21
Ses nou Sardanes de Tossa. Jordi Rocas	22
Ressons de comarques	24
El ball de l'homenatge	29
El País que Volem	29
Libres	30
Oci: Núria Lorente i Amadeu Cuadrado	31

Lourdes. Sardanes davant l'esplanada de la Basílica.

Director: Robert Roqué i Juglà

Consell de Redacció: Gabriel Castelló, Damià Daviu, Joan Domènech, Joan Gala, Jordi Puerto, Antoni Torrent, Josep Vinaròs.

Coordinació editorial: Josep M. Puig

Cap de publicitat: Marta Rovira Juanola

Edita: GISC

(Grup d'Informadors Sardanistes de Catalunya)

Tel. 630 073420

Fax 972 841812

a/e: josepm@catalozella.cat

Racolta de Dalt, 9 - 17850 Besalú

Imprimeix: Arts Gràfiques Cantalozella, SA

Dipòsit legal: GI-148-1980 - Any XXXVI

Col·laboren:

Diputació de Girona

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Aquesta revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors

Joventuts musicals de Sabadell

El passat dia 9 de juliol se celebrà un interessant concert a Sabadell, en el marc del XVI Festival Internacional de Música de Sabadell, que organitza cada any Joventuts Musicals de Sabadell arribat l'estiu. En aquesta ocasió presentaren un concert amb la Cobla Mediterrània amb direcció de Bernat Castillejo, l'acreditada mezzosoprano Marta Valero i l'actor Jep Barceló. Com en tants llocs del país, a Sabadell també es va retre homenatge a Enric Morera, en el 150è aniversari del seu naixement.

S'interpretaren tot un enfilall de sardanes del mestre homenatjat, totes melòdiques, com les que es feien a principis del segle XX aproximadament i poc més enllà. Foren: *Serra amunt*, *La petita Mònica*, *L'Empordà*, *Girona*, *Davant la Verge*, *Amor perdut* i *Gracieta*. També es programaren belles cançons, que interpretà amb veu melòdica i amb un timbre penetrant Marta Valero, amb uns arranjaments de Bernat Castillejo i l'adaptació dels textos de *Moments viscuts* d'Anna Cabeza, estreta col·laboradora de Bernat Castillejo. Marta Valero interpretà *La font*, *A un roser*, *Clavell del balcó*, *L'enamorada*, *La Paula té unes mitges*, *Abril* i *L'ai! ai! ai!* Hom ha deixat per al final d'aquesta presentació l'excel·lent actor sabadellenc Jep Barceló, que posà unes notes d'humor llegint alguns passatges de la vida i miracles d'Enric Morera, que feien atractiva i agrada, aquella vetllada a la fresca dels jardins de l'amfiteatre d'Espai Cultural de la ciutat.

La Cobla Mediterrània actuà al notable nivell que se li coneix. ■

El compromís amb la música

No descobrirem res si diem que la qualitat d'una música parteix de la mateixa partitura, una altra cosa molt diferent és que belles partitures puguin perdre el seu valor per una baixa interpretació d'algunes formacions musicals, caldrà que tothom sàpiga on pot arribar. Això bé a tomb d'haver escoltat l'actuació d'alguna cobla que pot estar a un nivell insuficient perquè possiblement l'obra que interpreta sigui molt exigent per aquella formació. Es tracta de saber quin és el seu lloc. No és suficient assajar amb freqüència les sardanes o obres de la propera actuació, que també, cal fer exercicis musicals que facin superar el nivell. El conformisme és dolent i a voltes sense adonar-se'n, es pot perdre qualitat interpretativa. Algunes formacions musicals tenen alts i baixos, caldrà examinar quina pot ser la causa: canvis en la plantilla de músics?, canvis en la direcció?,

cert conformisme per l'edat dels músics?, conformisme amb el que es va fent?, treballar únicament pels emoluments? La música no es pot interpretar, ni es pot escoltar, si no desperta els sentiments, si no desperta la sensibilitat de les persones, tant dels músics que la interpreten, com de les persones que assisteixen als concerts. A voltes podem veure algú que pesa figures: no pot ser, la música ha de ser viva en tots els qui en viuen i no s'ha d'anar a un concert perquè avui toca.

Fa poques setmanes hom va tenir el goig d'assistir a un concert que oferí la Jove Orquestra Simfònica del Vallès, fou una meravella, fins i tot varen interpretar l'obra *Els planetes* de Gustav Holst. Una obra voluminosa i profunda que, si bé a aquella joventut els podia venir gran una obra de tant compromís, en acabar el concert havien après molt i la sensibilitat la tingueren a flor de pell. Així ha de ser amb les persones que viuen d'una manera o altra de la música i d'aquelles que la fan possible amb la seva assistència. Cal posar-hi il·lusió lluny de la rutina i el conformisme. La jove orquestra feia goig i hom pensa: hi haurà suficients orquestres per a aquell jovent o es trencarà aquella il·lusió posada en els estudis? ■

Semblances d'Enric Morera (II)

Sembla que Enric Morera tenia un caràcter sec i fins i tot adust i que era una mica geniüt. De fet quan s'instal·là definitivament a Barcelona el 1890, després de les seves estades a Córdoba (Argentina) i a Brusselles (Bèlgica) no fou comprès pels músics catalans que li neguen el pa i la sal. Morera té un bagatge musical molt complet i actualitzat que xoca amb la complença i immobilitat dels músics locals.

Potser per això el seu caràcter és aspre.

El 1936 publicà a Gràfiques Barcelona, la seva autobiografia, *Moments viscuts* en la qual anota diversos moments de la seva vida i deixa constància de les seves opinions i opcions, i hi queda clara la seva personalitat humana i musical.

Anotarem diferents fragments d'aquesta publicació.

Després dels "Festivals de la Societat Internacional per a la Música Contemporània" que s'han celebrat a Barcelona vull remarcar el fet de què en els concerts als qual hi prengueren part tres orquestres, la Banda Municipal de Barcelona i l'Orfeó Català, el Comitè Executiu es descuidés de no posar ni una obra meua a cap programa. I encara que aquesta tàctica de fer el buit em repugna per innoble, els ho agraeixo, perquè ha fet decidir-me a publicar alguns "Moments Viscuts" que des de temps tenia enllestits i que ara faig extensiu a tots aquells que no anomeno, però que si tenen cua de palla, veuran que també va per ells".

Un altre comentari:

Algun professor de música ha dit que el que hi neix ni li cal estudiar.

És una llàstima per l'art que els que no han tingut la força de voluntat per a estudiar seriosament, o no ho ha fet per aguantar els tipus, com un naufrag, tingui d'arrapar-se amb la ignorància que representa haver de dir que el que hi ha nascut no ha d'estudiar.

Que no veieu que les obres us traeixen i que quan voleu aixecar el vol les vostres ales no tenen força per a remuntar-vos?

Els que encara hi sou a temps deixeu-la aquesta comèdia i estudeu, i, si en el vostre intern ara us sap greu (que tot podria ser) més tard, si us decidiu, ja sereu massa vells.

No els escolteu aquests músics fracassats, que sols volen engruixir llur capelleta, sigui com sigui, per allò de què quan més serem més força tindrem, però, aquesta ve un dia que s'enruna i, què en queda aleshores d'aquests músics que hi han nascut? Molts articles d'alabances mútues. I les obres?

Estic convençut que per escriure articles no hi he nascut, però estic convençut que les meves obres donaran força al que digui que els meus articles, així com els vostres articles no us salvaran per de les vostres obres.

Un altre fregament del llibre:

Vaig assistir a un assaig de l'Escola de Música de Barcelona. Entre nois i noies hi havia sis o set deixebles. Tots amb el violí a la mà asseguts davant el faristol en el que hi havia un paper amb la mateixa música que era la part de segon violí d'una obra molt senzilla. El director, després d'asseure's, agafà la batuta amb sense perdre aquella serietat que dóna el caient de l'home que va a fer quelcom transcendental, i així que començaren, en voleu de grinyols i disbarats!

El director el féu callar (potser adonant-se en aquell moment que jo hi era) i, com un mestret, els féu observacions que no entengueren, perquè no sabien solfeig, ni tan sols sabien aguantar l'instrument.

Veient que no en sortien, no podent aguantar més aquella comèdia i, sentint-me avergonyit de presenciar-la, me'n vaig anar.

Des d'aquell dia memorable mai més, ni he sentit assajar el conjunt orquestral, ni mai més n'he sentit a parlar.

I així acaba aquesta autobiografia:

Hem esperat tres anys d'actuació de la nova direcció de l'Escola Municipal de Música per a poder judicar l'obra redemptora del mestre Millet.

Han estat tres anys de davallades, trobant-nos avui pitjor que abans.

La cultura musical està ben bé per terra. Pobra Catalunya, si ha d'ésser aquesta plaga de paràsits que amb tota la frescor es titulen mestres directors de què hagin de aixecar-la per posar-la al nivell de les Nacions que no fan comèdia. ■

La vida i l'obra d'Enric Morera a Sitges

Enguany es compleixen 150 anys del naixement d'Enric Morera i Viura (Barcelona, 22 maig 1865-11 març 1942), compositor, director i pedagog català. Va ser un dels músics més significatius del modernisme a Catalunya, i va destacar com a impulsor del cant coral i com a compositor d'obra de cobla. En l'àmbit coral va arribar a configurar un catàleg de més de 800 obres entre òpera, teatre líric, música simfònica, religiosa, coral, instrumental i múltiples harmonitzacions de cançons populars catalanes. En el camp de la cobla, va escriure la seva primera sardana el 1901, i va ser precisament el seu catàleg de cobla el que li va donar més 'popularitat'. També va destacar com a pedagog tant per la formació d'alguns compositors, com per l'elaboració d'obres sobre teoria musical.

El fons personal d'Enric Morera es conserva a la Biblioteca de Catalunya, i a partir del 13 de juliol a la Sala d'Exposicions de Can Rocamora de Sitges es podrà fer un tast d'aquest fons en una exposició que permetrà repassar el seu itinerari vital i professional. L'obra i la figura d'Enric Morera estan estretament vinculades a Sitges, on va presentar algunes de les seves obres durant les Festes Modernistes promogudes per Santiago Rusiñol i on va viure una etapa de la seva vida. En l'acte d'inauguració es presentarà el catàleg de l'exposició, hi haurà l'actuació de la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona i de la coral Sitges Canta!, i també es podrà fer l'itinerari Enric Morera pels museus sitgetans del Cau Ferrat i de Maricel. Aquesta exposició es traslladarà els mesos de novembre i desembre del 2015 a la Biblioteca Pública de Girona, i els mesos de febrer i març del 2016 a la Biblioteca de Catalunya de Barcelona.

La seva segona ciutat

L'activa participació de Morera a les Festes Modernistes el va deixar permanentment lligat a la vila. S'hi va casar amb la sitgetana Maria Riera i Mestre i va residir durant un temps a la platja Sant Sebastià i posteriorment al Mas d'en Puig. Al Cau Ferrat hi ha un ampli retrat seu pintat per Santiago Rusiñol i exposat al Saló Gran. Els fons de Museus de Sitges també conserven cartells originals d'obres amb el seu segell estrenades a les Festes Modernistes, com *La fada* o *L'alegria que passa*.

Morera va aterrar a Sitges –com tants altres artistes, escriptors i músics– de la mà de Santiago Rusiñol. El 1893 va participar en la segona Festa Modernista amb la interpretació al Prado de fragments de les seves *Sonata en do menor* i *Quartet en si menor*. A la quarta Festa (1897) hi va estrenar l'òpera simbolista *La fada*, i a la cinquena (1899) hi va posar música a l'obra de Rusiñol *L'alegria que passa*. Enric Morera és autor de l'emblemàtica sardana *La Festa Major*, una de les músiques més representatives de la Festa Major sitgetana. També va posar la música a les sardanes *La Santa Espina*, *La sardana de les monges* i *Baixant de la font del Gat*, entre moltes d'altres. És autor de més d'un centenar de peces, entre sardanes (per a cobla i per a cor), obres simfòniques, partitures per a escena i poemes corals.

Més enllà dels actes oficials de commemoració dels 150 anys del naixement d'Enric Morera, diverses entitats del país organitzen conferències i homenatges. És el cas, per exemple, de la Universitat Catalana d'Estiu, que en l'edició d'enguany, que se celebra entre el 16 i el 23 d'agost a Prada de Conflent, li dedica un homenatge el dia 20 d'agost amb la participació de Jaume Carbonell (Universitat de Barcelona) i Roser Junquera i Morera, néta del compositor, entre altres participants

(Aquest article és gràcies a la revista "Tornaveu") ■

El tenora i compositor David Estañol compleix 50 anys

En el decurs del present any 2015, el conegut instrumentista de tenora de la cobla Marinada de Badalona (on ocupa la plaça de primer tenor) i també conegut compositor de sardanes, compleix 50 anys i en arribar a aquesta edat hem volgut parlar un xic sobre la seva vida i la seva obra. Tots l'hem vist actuar alguna vegada amb la Marinada, la seva cobla de tota la vida, cobla que l'any que ve, el 2016 complirà 35 anys d'existència. En David Estañol és un molt bon tenora i un gran músic que coneix perfectament el seu ofici donada la seva dilatada experiència. Tenora valent i amb bones maneres, posseeix una barreja de tècnica i potència, capaç d'interpretar els més delicats pianos i també les grans sardanes obligades. D'aquestes últimes destaquem algunes de les seves versions, amb títols com *A en Ramon Rossell* i *El carrilet* degudes al mestre de Calonge Ricard Viladesau, *Portugalenca* escrita conjuntament per Josep Roura i Conrad Saló, o una altra que li queda especialment bé i amb la qual demostra tota la seva tècnica és la sardana obligada de tenora de Jordi Molina titulada *Agraïment*.

Amb tots aquests anys a la Marinada (cobla de la qual és fundador i de la qual forma part des de la seva fundació, a més de ser l'únic membre que queda des d'aquell dia) ha treballat amb grans directors com Joan Pich Santasusana, Jaume Vilà, Francesc Benítez o Jordi Molina entre altres. També cal destacar que David Estañol va ser representant de la cobla durant alguns anys, en aquest període, la cobla Marinada, va gaudir d'un excel·lent estat de forma, amb molta feina i una gran estima del públic, unes condicions que manté avui en dia tot i que en menor mesura. Actualment en David utilitza una

Un jove David Estañol, en els inicis de la cobla Juvenil Marinada.

Dos grans tenors: David Estañol i Jordi Molina (Jordi Molina va ser director de la cobla Marinada).

El conegut tenora de la cobla Marinada en plena actuació.

tenora construïda per Miquel Puigdemívol de Mataró i fa alguns anys utilitzava un exemplar de l'antiga casa Catrio. A continuació fem un repàs a la seva biografia i sabrem més coses d'ell.

David Estañol i Martells neix a la ciutat de Badalona el dia 7 d'agost de l'any 1965. Amb tan sols quatre anys comença a tocar la flauta dolça i a cantar a la coral infantil Veus Alegres de l'Orfeó Badaloní. Als sis anys comença els estudis de solfeig i piano i als nou es matricula al Conservatori de Badalona. En aquest centre i conjuntament amb el Conservatori Municipal de Música de Barcelona obté els 5 cursos de solfeig i teoria, 4 d'harmonia 2 de contrapunt i entre altres assignatures piano, clarinet i saxofon. La tenora, instrument que escull aconsellat per la seva mare, l'aprèn a l'Escola de Cobla del Grup Sardanista Marinada dels Maristes de Badalona amb l'excel·lent professor Josep Colomer i Ribera i la perfecciona al Conservatori Municipal de Música de Barcelona amb el prestigiós Jaume Vilà i Figueres. S'inicia en la interpretació amb la tenora l'any 1979 quan és escollit per formar part del projecte de crear la cobla Juvenil Marinada, cobla que va debutar el mes de maig del 1981. Des de llavors la

història de la cobla Marinada és la seva història, ja que sempre n'ha format part. Ha tocat en altres formacions i ha dirigit algunes corals i temporalment alguna cobla. David Estañol és un home que posseeix una gran experiència i és un gran coneixedor del repertori sardanista. També hem de dir que durant tots aquests anys ha fet front al bo i millor del repertori sardanista i que ha efectuat nombrosos enregistraments amb la cobla Marinada, entre els quals destaquen algunes interpretacions de conegudes sardanes obligades de tenora.

David Estañol també ha escrit algunes sardanes, no obstant això el seu inici en el món de la composició fou amb la instrumentació per a cobla del conegut bolero titulat *Sabor a mi* d'Álvaro Carrillo. Fins al moment en David ha escrit 14 sardanes, unes sardanes que gaudeixen d'un notable èxit i que les interpreta regularment, no tan sols la seva cobla, sinó que apareixen en les programacions de moltes de les cobles del país. Els títols de les seves sardanes són: *Un buit a plaça* (2000), *Idil·li d'argent* (2001), *Per sempre* (2002), *Present d'or* (2002), *Com a casa* (2003), *Tres violes* (2004), *Companys* (2006), *Mar i palmeres* (2007), *Un mar de mans* (2008), *Quinze de quinze* (2008), *Vot de vila* (2009), *Bones arrels* (2009), *Punt contradansa* (2014) i *70gem* (2015). Moltes d'aquestes sardanes han estat enregistrades i les podem trobar en diversos CD de la cobla Marinada i dues, han estat finalistes del concurs amb votació popular La Sardana de l'Any: són les titulades *Quinze de quinze* i *Punt contradansa*, finalistes de les edicions dels anys 2008 i 2014 respectivament. Cal esmentar que fa uns anys, David Estañol va fer la instrumentació per a cobla de tres ballables del mestre Josep Maria Tarridas, un encàrrec de la filla del mestre, la Blanca Tarridas, aquests ballables són el pasdoble *Gitana i torera*, el vals *A la luz de la luna* i el bolero *Oye, mi Núria*.

Moltes felicitats a l'amic David Estañol pel seu 50è aniversari i que tots seguim gaudint d'ell i la seva tenora com fins ara. ■

David Estañol en un descans de l'Aplec de Sitges de 2015.

Formació de la cobla Marinada de l'any 2006, any del seu 25è aniversari.

La Sardana de l'Any 2015

Un any més engegarem una nova edició del concurs La Sardana de l'Any. En aquesta ocasió el concert final se celebrarà a Andorra la Vella el dissabte 7 de maig de 2016.

Enguany, reunida la Comissió Organitzadora de LSDA, s'han pres entre altres, els següents acords referents a la participació dels compositors de sardanes en el concurs: Tots els autors poden presentar un màxim de dues sardanes al concurs, però els integrants del Top 15 (autors més interpretats durant el 2014), podran triar quina sardana prefereixen ja que anirà directament a les eliminatòries sense passar pel

Comitè Seleccionador, l'altra sardana (si és que en presenten dues), es presentarà al Comitè seleccionador, com la resta de sardanes. Aquesta normativa només és aplicable al premi popular.

El Premi de la Crítica i el Premi Joventut, es regiran per les seves pròpies bases.

És per això que com cada any animem als nostres compositors a presentar les seves estrenes.

Més informació a: CONFEDERACIÓ SARDANISTA DE CATALUNYA. C. Montsec, 20 - 08030 BARCELONA. Tel. 93 319 76 37.

info@conf.sardanista.cat - <http://fed.sardanista.cat>

Premi de La Crítica: reglamentació

L'objectiu del Premi de la Crítica de La Sardana de l'Any és premiar els mèrits musicals de les sardanes estrenades durant l'any 2015.

Optaran al Premi de la Crítica les 45 sardanes seleccionades per a participar en el certamen La Sardana de l'Any.

Finalitzada la tanda d'eliminatòries i coincidint amb l'inici de la tanda de semifinals, els components del Comitè Seleccionador, seleccionaran un mínim de sis sardanes i un màxim de deu com a candidates al Premi de la Crítica, basant-se en la qualitat musical de les sardanes que participen en el concurs.

En cap cas es podran seleccionar sardanes de membres del Comitè Seleccionador ni de la Comissió Organitzadora del concurs La Sardana de l'Any.

Un cop s'hagi produït aquesta selecció, es donaran a conèixer els noms dels components del Jurat Especial, format per cinc músics reconeguts.

En una segona fase, cada membre del Jurat Especial (el Comitè Seleccionador en queda al marge) atorgarà 3, 2 o 1 punts a les tres sar-

danes que creguin que mereixen aquest títol d'entre les sardanes proposades, independentment del fet que s'hagin classificat o no per a la tanda següent.

La sardana que rebí més punts serà la que guanyarà el Premi de la Crítica, i la segona rebrà l'accesit.

S'estableix el calendari següent:

• El dia 31 de gener de 2016 serà la data màxima perquè el Comitè Seleccionador proposi les sardanes que hauran de ser candidates al premi

• El 21 de febrer de 2016, com a màxim, es comunicarà al Jurat Especial el títol de les sardanes escollides per a l'elecció final

• L'1 d'abril de 2016 finalitzarà el termini del qual disposa el jurat per a presentar llur puntuació

• El 7 de maig de 2016, a l'Auditori del Centre de Congressos d'Andorra la Vella, es proclamarà la sardana guanyadora del Premi de la Crítica de La Sardana de l'Any 2015 i el seu accésit.

Carles Santiago, darrer guanyador de la Sardana de l'Any

Premi Joventut: reglamentació

L'objectiu del Premi Joventut de La Sardana de l'Any és promocionar els autors joves menors de 30 anys que componen sardanes. La tria d'aquest premi la realitzarà un jurat format per 5 músics reconeguts i coneixedors del món de la cobla.

Optaran al Premi Joventut totes aquelles sardanes estrenades durant l'any 2015 que es presentin al concurs, els autors de les quals en el moment de l'estrena no hagin complert els 30 anys.

En cap cas es podran seleccionar sardanes de membres del Comitè Seleccionador ni de la Comissió Organitzadora del concurs La Sardana de l'Any.

Cada membre del jurat atorgarà 3, 2 o 1 punts a les 3 sardanes que cregui que mereixen aquest títol d'entre les sardanes presentades,

independentment que hagin estat seleccionades o no al Premi Popular.

La sardana que rebí més punts, serà la guanyadora del Premi Joventut de La Sardana de l'Any 2015.

Els dies 29 i 30 d'abril, i 1 de maig de 2016 es farà una emissió especial a través dels mitjans habituals per donar a conèixer les 3 sardanes que opten al Premi Joventut.

El 7 de maig de 2016 a l'Auditori del Centre de Congressos d'Andorra la Vella es proclamarà la sardana guanyadora del Premi Joventut de La Sardana de l'Any i el seu accésit.

El jurat queda facultat a declarar desert el premi en cas que cap autor de les sardanes presentades sigui menor de 30 anys o que, havent-hi, segons el seu criteri no el mereixin.

Llistat "Caps de sèrie" i autors més interpretats l'any 2014

Estatístiques de la Confederació Sardanista per establir uns "Caps de sèrie" dels 15 autors més interpretats que no es poden enfrontar entre ells a la fase de les eliminatòries. Una de les seves sardanes queda automàticament seleccionada sense passar pel comitè.

En el cas d'haver-hi més "Caps de sèrie" que eliminatòries, el "Comitè Seleccionador" decidirà com emparellar les sardanes, ja sigui mitjançant un simple sorteig o per criteri propi dels seus membres.

Si consulteu la Base de dades del web de la Confederació Sardanista i concretament l'apartat Autors més escoltats (TOP 100), veureu les estadístiques reals de les programacions que rep la Confederació de les Cobles i Entitats Sardanistes que organitzen aplecs, ballades, concerts, etc.

Creiem que no seria just agafar aquestes estadístiques tal qual estan ja que són dades acumulades d'uns quants anys enrere, per aquest motiu hem agafat les dades reals de l'Any 2014 i hem creat aquesta estadística que creiem que és la realitat d'avui en dia del que s'interpreta a la majoria d'aplec i balla-

des, amb els programes que ens arriben a la Confederació Sardanista de Catalunya que aproximadament són un 70 % del total que s'interpreta.

Comissió Organitzadora

Autors més escoltats any 2014		
Ordre	Autor	Nº
1	Jordi Paulí	165
2	Joan Jordi Beumala	163
3	Carles Santiago	151
4	Enric Ortí	141
5	Jordi León	128
6	Josep Coll Ferrando	110
7	René Picamal	105
8	Joan Lázaro	98
9	Jordi Molina	90
10	Josep Cassú	84
11	Pitu Chamorro	79
12	Jesús Ventura	63
13	Dani Gasulla	57
14	Marcel Artiaga	53
15	Lluís Alcalà	52

Premi Popular Sardana de l'Any 2015: Reglament

1.- La vint-i-setena edició del certamen La Sardana de l'Any se celebrarà entre els mesos de setembre del 2015 i maig del 2016. La finalitat del Premi Popular és la divulgació de les sardanes que es van estrenant en el transcurs de l'any i atorgar, al final del procés, sengles premis a les que assolixin una major popularitat entre el públic seguidor del concurs. Les sardanes que participaran en aquesta edició de La Sardana de l'Any hauran estat seleccionades entre les estrenades durant l'any 2015. A proposta de la Comissió Organitzadora, podran ser escollides les sardanes estrenades durant el desembre de 2014 que no hagin entrat en la selecció de l'edició anterior.

2.- S'estableix un màxim de 45 sardanes per a participar en el concurs de La Sardana de l'Any 2015. La tria prèvia d'aquestes sardanes s'encarregarà als músics de reconeguda solvència musical Marcel Artiaga, Jordi Feliu i David Estanyol, els quals formaran l'anomenat Comitè Seleccionador. S'estableixen les següents limitacions:

• Cada compositor podrà presentar un màxim de dues sardanes

• No es consideraran les sardanes anomenades "obligades" d'algun instrument

• Es tindrà en compte el Top15. Una de les sardanes presentades pels 15 autors més interpretats durant l'any 2014 anirà directament a les eliminatòries sense passar pel comitè seleccionador.

3.- La Confederació Sardanista de Catalunya sol·licitarà l'autorització dels compositors perquè llurs sardanes puguin participar en el concurs i els comunicarà per escrit quan alguna de les seves sardanes hagi estat seleccionada per a aquesta 27a edició. Es requerirà l'acceptació també per escrit de l'autor principal de cada sardana, o dels seus hereus en cas que l'autor hagi mort durant l'edició del concurs. Aquesta acceptació significarà que els autors estan d'acord que les composicions escollides s'inclouguin dins les eliminatòries de La Sardana de l'Any i que autoritzen explícitament la Confederació per a fer-ne el màxim de difusió pels mitjans al seu abast.

En el cas de les sardanes compostes i/o instrumentades per dues o més persones, han de ser presentades especificant el nom de tots els intervinents, i la part que correspon a cadascun d'ells. A efectes de la limitació de participació a dues sardanes per autor, no es tindran en compte les instrumentacions. En cas de presentar-se alguna sardana instrumentada per persona diferent al seu autor sense haver-se notificat, no es tindrà en consideració en la selecció del concurs.

4.- La Confederació Sardanista de Catalunya ofereix, gratuïtament, la difusió del concurs a tots els mitjans de comunicació de Catalunya, Andorra i Nord de Catalunya que ho desitgin sempre que comptin, entre els seus col·laboradors, amb un informador sardanista adscrit a la Confederació.

Els mitjans de comunicació interessats hauran de signar un compromís de difusió de les eliminatòries del certamen al llarg de tota la temporada (entre els mesos de setembre de 2015 i maig de 2016) i de complir i fer complir les normes reguladores del concurs establertes per la Confederació Sardanista de Catalunya. També es comprometran, en cas de ser mitjà receptor de vot, a lliurar els resultats d'aquestes votacions abans de les 14 hores del dimarts posterior a cada una de les eliminatòries, utilitzant EXCLUSIVAMENT

el formulari establert per la Comissió Organitzadora. En cas que dimarts coincideixi amb alguna festivitat, s'haurà de lliurar el resultat el dia abans.

5.- La Confederació Sardanista de Catalunya proporcionarà a totes les emissores que participin en la difusió d'aquest concurs, per des càrrega directa o per correu electrònic, uns enregistraments que inclouran una sintonia d'entrada, i les 3 sardanes de l'eliminatória amb el nom de la cobla que les interpreta. En la fase de semifinals, les sardanes concursaran amb el títol i nom de l'autor, o autors si fos el cas. La sintonia de sortida tancarà aquest espai setmanal. El calendari d'emissions de les eliminatòries s'estableix en el punt 10 d'aquestes bases.

6.- el web lsda.cat emetrà cada setmana les eliminatòries del concurs, on s'hi podran escoltar les tres sardanes concursants en ordre aleatori.

7.- El responsable del programa sardanista de cada emissora explicarà, després de l'emissió de l'enregistrament de l'eliminatória de cada setmana, la forma de votar i el temps per a fer-ho: Només podran recollir vots aquelles emissores que emetin el programa en directe.

Només seran vàlids aquells que siguin emesos per antena, mentre duri l'emissió del programa i exclusivament per via telefònica, en el benentès que aquests vots han de ser individuals. Caldrà que cada una d'aquestes emissores empli el formulari facilitat per la Comissió Organitzadora amb el resultat de la seva votació on constarà, a més del vot rebut, el nom, cognoms i el document identificatiu (DNI, passaport, targeta de residència) del votant. Les emissores receptors de vots podran informar aquells que no han pogut votar per antena de la possibilitat d'escoltar les eliminatòries i fer-ho a través del web de La Sardana de l'Any (lsda.cat) especificant que l'ordre de les sardanes en aquell canal és aleatori, o del contestador 933 197 637, indicant que són sistemes excloents entre si, i dins els terminis que s'indiquen posteriorment.

Les emissores que no siguin receptores de vots informaran llurs oients dels dos canals de votació que tenen a la seva disposició: web de La Sardana de l'Any (lsda.cat) especificant que l'ordre de les sardanes en aquell canal és aleatori, o del contestador 933 197 637, indicant que són sistemes excloents entre si, i dins els terminis que s'indiquen posteriorment.

Les emissores que no siguin receptores de vots informaran llurs oients dels dos canals de votació que tenen a la seva disposició: web de La Sardana de l'Any (lsda.cat) especificant que l'ordre de les sardanes en aquell canal és aleatori, o del contestador 933 197 637, indicant que són sistemes excloents entre si, i dins els terminis que s'indiquen posteriorment.

Aquests dos canals de votació són els que hauran de publicar, no admetent-se cap altra via (correus electrònics, trucades telefòniques fora de programa, contestadors personals, etc).

Terminis de votació:

- Trucades telefòniques en directe: durant l'emissió del programa.

- Web lsda.cat: divendres, dissabtes, diumenges tot el dia i dilluns fins a les 2 de la tarda.

- Contestador automàtic 933 197 637: divendres, dissabtes i diumenges tot el dia.

8.- Els mitjans que participen en el concurs són els primers responsables de la fiabilitat de les votacions que remetent a la Confederació. En aquest sentit, estan autoritzats per la Comissió Organitzadora a anul·lar tots aquells vots que considerin irregulars i estan obligats a vetllar per la equanimitat en el tractament de totes les sardanes que participen en el concurs.

Per tal d'assegurar el "joc net" en les votacions de les diferents eliminatòries, la Confederació Sar-

danista de Catalunya estableix un topall màxim de participació, segons l'estadística històrica de les votacions. En aquest sentit, no s'admetrà un volum de vots que signifiqui un increment superior al 30% de la mitjana de vots setmanals de cada un dels mitjans receptors de vots.

Abans de començar l'edició d'enguany, es notificarà a cada emissora receptora la mitjana de vots assolida en l'edició anterior, en el benentès que, a partir de la primera votació d'enguany, s'anirà calculant de nou de forma automàtica. Les votacions realitzades per mitjà del web de La Sardana de l'Any i del contestador 933 197 637 també quedaran incloses en aquestes limitacions. Els vots duplicats i els emesos incorrectament seran considerats nuls, i el seu total es publicarà juntament amb el resultat de cada eliminatória.

Amb la finalitat de que tots els seguidors del concurs puguin manifestar el seu parer sobre les sardanes que es sotmeten a votació i mantenir la seva regularitat de votació respecte del sorteig d'invitacions pel concert final que s'esmenta en el punt 12, s'implementa el vot en blanc.

Un cop efectuat el recompte de tots els vots de cada eliminatória, la Confederació Sardanista comunicarà els resultats a totes les emissores participants en el concurs. Aquesta informació també estarà disponible al web de La Sardana de l'Any (lsda.cat).

9.- La Comissió Organitzadora es reserva el dret d'intervenir en els casos en els quals es consideri que hi ha indicis de joc brut en les votacions rebudes. Aquesta intervenció podria arribar a la desqualificació de les sardanes implicades, malgrat que haguessin estat guanyadores d'alguna eliminatória. Arribada aquesta circumstància, la sardana eliminada seria substituïda per la classificada en segon lloc.

Si es comprovés que l'origen d'algun intent de manipulació de resultats fos una persona o mitjà col·laborador del concurs, serà causa de ser apartat de l'organització.

La Confederació Sardanista es reserva, en tots els casos, el dret d'endarrerir la publicació del resultat de les eliminatòries, fins que la Comissió Organitzadora dictomini la seva validesa.

10.- La primera fase eliminatòria es desenvoluparà entre el cap de setmana del 26/27 de setembre de 2015 i el cap de setmana del 16/17 de gener de 2016 amb un total de 45 sardanes. Durant 15 setmanes s'oferiran tres sardanes, de les quals la que rebí més vots passarà a l'eliminatória següent, o semifinal. Les 6 sardanes classificades en segon lloc que hagin obtingut el percentatge de vots més elevat respecte la sardana guanyadora de la seva eliminatória, s'inclouran en dues eliminatòries de repesca que tindran lloc el cap de setmana del 30/31 de gener de 2016 i 6/7 de febrer de 2016. Les sardanes guanyadores d'aquestes eliminatòries passaran a les semifinals.

La sardana classificada en segon lloc de les dues repesques que hagi obtingut el percentatge de vots més elevat respecte la sardana guanyadora, passarà directament a les semifinals.

Els caps de setmana del 26/27 de desembre de 2015, del 2/3 de gener de 2016 i del 26/27 de març de 2016, no hi haurà eliminatòries per coincidir amb les festes de Nadal i Setmana Santa.

La fase de semifinals es desenvoluparà entre el cap de setmana del 20/21 de febrer de 2016 i el cap de setmana del 23/24 d'abril de 2016, amb

una nova audició de les 18 sardanes escollides en la primera fase i presentades durant 9 setmanes de dues en dues.

El dia 12 de setembre de 2015, dins la celebració del 16è Aplec de la sardana de Sant Andreu (Barcelona), es durà a terme un sorteig públic on es determinarà l'ordre en què es tocaran les sardanes de les dues repesques, la composició de cada una de les 9 semifinals i l'ordre en el qual seran interpretades les sardanes finalistes i com també la cobla que les interpretarà en el concert final. En el supòsit que hi hagi un empat en les sardanes que arribin directament a la final, passarà aquella que hagi tingut un millor resultat a la fase prèvia.

En el cas de classificar-se per a les semifinals dues sardanes del mateix autor, i per a evitar duplicitats de compositors a la final, es procedirà de la forma següent:

- La segona semifinalista s'aparellarà amb la primera semifinalista del mateix autor. La sardana substituïda passarà a ocupar el lloc inicial de la sardana que s'ha desplaçat

11.- Es classificaran per a la final de la 27a edició de La Sardana de l'Any, que tindrà lloc el dissabte 7 de maig de 2016, a l'Auditori del Centre de Congressos d'Andorra la Vella, les 9 sardanes guanyadores de cada una de les semifinals i la no guanyadora que hagi obtingut el major percentatge de vots respecte la sardana guanyadora de la seva eliminatória.

Els caps de setmana del 23/24 de gener, 13/14 de febrer, 30 d'abril i 1 de maig de 2016 no hi haurà cap mena d'eliminatória, ja que es necessitaran per a la preparació tècnica de les següents etapes del certamen.

11.- Els autors de les 10 sardanes finalistes seran convidats a assistir al concert final. Les persones que assisteixin a aquest concert final rebran una butlleta amb el títol de les 10 sardanes finalistes per a atorgar 3, 2 o 1 punts a les tres de llur preferència. El concert final podrà seguir-se en directe a través d'alguns canals catalans de l'estranger. El recompte de tots els vots del públic present a la final i dels vots provinents dels canals catalans participants a la final, donarà com a resultat la proclamació de les peces mereixedores del Premi Popular de La Sardana de l'Any 2015 i del seu accésit.

12.- En la mateixa vetllada final, s'atorgarà el Premi de la Crítica de La Sardana de l'Any 2015 i el seu accésit, i el Premi joventut, escollits segons la pròpia normativa reguladora d'aquest premi.

La Confederació Sardanista lliurarà als compositors que arribin a la final un guardó com a finalistes i els premiats rebran un altre guardó que acrediti el premi obtingut.

Entre les persones que participin amb major regularitat en la votació de totes les fases del concurs, en qualsevol dels mitjans establerts, se sortejaran 10 entrades dobles per a la final d'Andorra. En aquest sorteig no hi podran participar aquelles persones que intervinguin en l'organització o difusió del concurs.

La Comissió Organitzadora resoldrà qualsevol aspecte no contemplat en aquestes bases. La seva decisió serà inapel·lable.

Confederació Sardanista de Catalunya Comissió Organitzadora del certamen La Sardana de l'Any Barcelona, juny de 2015

Atenció subscriptors "MOS"

Després d'un temps sense publicar cap llibre de la nostra col·lecció " en tenim dos per editar, que si Déu vol sortiran a primers de novembre.

Els músics de Girona de Jordi Torres Noguer i **La sardana als escenaris**, recopilació de treballs sobre aquest tema que ha fet Robert Roqué.

Esperem us agradin.

El mes de novembre efectuarem el cobrament d'aquests dos nous llibres.

Gràcies a tots.

Damià Daviu

Enric Rigau i Prats, **contrabaix**

Enric Rigau és un destacat instrumentista de contrabaix (ara ja jubilat) que ha actuat 45 anys amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, coneguda com l'OBC on era el solista de contrabaix. A més ha estat el pedagog més important de contrabaix dels últims temps, la majoria d'instrumentistes actuals han rebut les seves ensenyances. Pel que fa a la sardana n'ha escrit unes quantes i ha format part d'algunes cobles. Va ser el primer director que va tenir la cobla Reus Jove. Actualment actua al conegut grup Calidæ on fa molts dels arranjaments, una tasca que ja havia fet anteriorment.

Avui estem encara a la població de Cassà de la Selva per oferir-vos la tercera i darrera entrevista realitzada en aquesta excursió preparada i coordinada per Francesc Cla "Xicu" (antic segon fiscorn dels Montgrins i actual membre del grup Calidæ i de la cobla Vila de la Jonquera), a ell li donem les gràcies una vegada més. Avui tenim al costat l'Enric Rigau, un home discret i que sempre ha volgut estar en segon terme i passar desapercebut, que prové del món del clàssic però que coneix perfectament la cobla i la sardana, ja que segons les seves pròpies paraules "un bon músic ha de conèixer tots els tipus de música". A més de ser un destacat solista a l'OBC, amb la qual va fer moltes gires i ha actuat a mig món, ha desenvolupat una tasca excepcional com a pedagog del contrabaix, el seu nom és venerat per la majoria d'instrumentistes actuals que el tenen en gran estima perquè li deuen tot. Nosaltres no coneixem l'Enric Rigau i va ser en Francesc Cla "Xicu" qui ens va suggerir aquesta entrevista i no es va equivocar, l'Enric Rigau mereix que tothom conegui la seva vida i les seves històries, crec que serà del vostre interès. Encetem ja l'entrevista amb l'Enric Rigau.

■ **Enric, quan vulguis pots començar a explicar-nos la teva biografia, la teva història...**

■ El meu nom és Enric Rigau i Prats i sóc nascut a Cassà de la Selva el dia 16 de gener de l'any 1948.

Segons el meu pare vaig començar a estudiar música perquè era molt trapella i per tal que no fes entremalidures em van apuntar a música i vaig anar a estudiar amb en Pere Mercader, aquí a Cassà. Estudiava piano i així em tenien controlat quan sortia del col·legi i sabien on era. Després vaig anar a classes de contrabaix amb en Fèlix Horcajo i recordo que m'havia d'enfilat en una fusta grossa perquè era molt petit i no arribava a poder agafar tot el contrabaix. Més tard vaig anar a estudiar el contrabaix amb el gran mestre Ferran Sala al Conservatori del Liceu de Barcelona, mentre continuava estudiant piano aquí a Cassà amb en Pere Mercader. Als 15 o 16 anys vaig anar a tocar el contrabaix a la cobla Catalunya de Bordils i un any després a La Principal de Llagostera. Quan tenia 18 anys i com que ja estava bastant avançat va sorgir l'oportunitat d'anar a tocar a l'orquestra Florida de Barcelona (que en aquell temps era una formació molt prestigiosa), però el meu pare no em va deixar. Llavors en Ferran Sala em va proposar que entrés a l'orquestra de Barcelona, a la qual tocava ell i s'hi havien convocat oposicions, jo encara

Enric Rigau i Prats

Enric Rigau amb un dels seus contrabaixos.

Enric Rigau durant més de 40 anys solista de contrabaix de l'OBC

tocava a La Principal de Llagostera i el meu pare, que era una mica desconfiat, al final es va deixar convèncer ja que veritablement era una oportunitat única. D'aquesta manera em vaig presentar a les oposicions, el problema fou que aquell any acabava la carrera de contrabaix i també la de piano i no sabia quines oposicions fer, si les de piano o les de contrabaix, però al final em vaig decidir pel contrabaix. Vaig guanyar la plaça i d'aquesta manera vaig ingressar-hi, era l'any 1967. Llavors era l'Orquestra Municipal de Barcelona i havia mort el seu director, l'Eduard Toldrà, l'any 1962. Llavors va agafar l'orquestra el sotsdirector, en Rafael Ferrer, fins a 1967, any en què l'agafava el prestigiós director Antoni Ros Marbà. En aquesta època l'orquestra va tenir alguns problemes de caire polític, que afortunadament es varen solucionar i va canviar de nom: va passar a dir-se Orquestra Ciudad de Barcelona, així en castellà perquè estàvem en ple franquisme. En entrar a l'orquestra tenia el problema que no tenia experiència, havia guanyat la plaça, però els meus coneixements del clàssic era molt escàs, no obstant això amb molt treball i moltes ganes em vaig espavilar i ràpidament vaig estar a punt després de molts assajos. A l'orquestra hi he estat més de 45 anys, vaig entrar-hi als 19 anys i hi he estat fins a la jubilació als 65 anys. Hi he actuat com a contrabaix solista. Durant aquests anys l'orquestra va canviar diverses vegades de nom, en entrar jo es

deia Ciutat de Barcelona i com hem dit abans, després d'alguns problemes es va dir Orquesta Ciudad de Barcelona, era l'any 1967, després va ser l'orquestra Ciutat de Barcelona i després Orquestra Nacional de Catalunya. En entrar la Generalitat també hi va voler participar i es va dir Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya i com que el nom era molt llarg va quedar com a OBC. Durant aquests anys a l'orquestra de Barcelona us diré que vaig actuar 10 anys a l'Orquestra del Liceu i les alternava totes dues. Érem una vintena de músics de l'orquestra de Barcelona que anàvem a ajudar l'Orquestra del Liceu (que no actuava gaire) perquè hi havia molta manca de músics preparats. Però allò era molt pesat, jo ja donava classes i els vaig dir als responsables de l'Orquestra del Liceu que

Els membres del grup Calidæ

plegava, ho van encaixar molt malament, em van voler alleugerir la feina però tot i això vaig deixar la meua plaça de contrabaix solista a l'Orquestra del Liceu, en la qual vaig aprendre molt, perquè nosaltres aprenem música als conservatoris, però on veritablement aprenem l'ofici és actuant i també crec que un bon músic ha de saber interpretar tot tipus de música, sardanes, clàssic, òpera etc. A l'orquestra hi he après molt dels grans directors que hi tingut i amb qui he tingut el plaer de poder-hi treballar. També he après de grans solistes, de grans cantants... de tots ells he après molt: cultura musical, cultura humana i tot això, tota aquesta musicalitat que no s'aprèn a l'escola l'he après a l'orquestra. Jo també tenia un gran desig que era la docència, poder ensenyar, una tasca que també he aconseguit dur a terme amb molta dedicació.

■ Enric Rigau, el mestre de contrabaix més destacat dels últims temps.

■ **Enric, passem ja a la següent pregunta. Vostè ha estat el professor de contrabaix de referència dels últims anys i sabem que la majoria dels instrumentistes de contrabaix actuals han sorgit de les seves ensenyances, vostè és conegut arreu. Ens ho pot explicar?**

■ He estat molts anys ensenyant. A l'orquestra tenia de companys en Ricard Viladesau, que tocava la viola, el mestre Espigolé, que tocava la trompeta i molts d'altres. Ells dos i jo mateix acudíem al Col·legi Santa Maria de Blanes on el pare Joaquim Alqueza estava duent a terme una important tasca de divulgació de la música amb la creació d'una banda i una cobla, i eren molts els xicots que acudien a les nostres classes, eren els anys 70. Vaig estar al Col·legi Santa Maria de Blanes fins que el pare Joaquim Alqueza fou traslladat a Reus, on també vaig estar, requerit pel religiós. Durant els anys 70 també vaig dirigir l'Escola de Cobla

■ Tres membres del grup Calidae i habituals en les emissions de Ràdio Cassà de la Selva: Francesc Cla "Xicu", Enric Rigau i Francesc Cortada.

de Calella fins que va plegar. A Reus hi havia molt planter de músics i ja anaven molt avançats i volien tocar coses més difícils, i entre els pares dels xicots i ells mateixos em van convèncer per fer una cobla, així neix la cobla Reus Jove, una cobla que vaig tenir el plaer de dirigir durant cinc anys. Els vaig ensenyar tot el que sabia i segons em van dir vaig ser com un segon pare per a ells. Un dia, més endavant, em van reunir per dir-me que havíem de convèncer els pares dels xicots que volien anar a tocar sols (fins llavors els acompanyaven els pares), ja que els feia vergonya portar els pares al darrere. Vàrem fer la reunió i hi va haver pares que ho van entendre i pares que no, al final van fer una votació i varen decidir deixar anar els "nanos"sols. A partir de llavors, la cobla, va fer un canvi grandios i van començar a tocar molt i molt bé, interpretaven coses molt difícils i feien molts concerts, estic molt content d'aquella època. Al cap de cinc anys de dirigir la Reus Jove vaig considerar que aquella etapa havia acabat i els vaig dir que ho deixava, s'ho van agafar molt malament, però jo no els podia ensenyar res més i, a més, és necessari conèixer les visions d'altres mestres i directors. Sempre he tingut molts alumnes de contrabaix de cobla, a més he estat durant 22 anys professor de contrabaix del Conservatori Isaac Albèniz de Girona. Alternava aquestes classes amb les que també impartia al Conservatori de Badalona on vaig romandre 18 anys, a més donava classes particulars. Puc dir amb orgull que quasi el 90 % dels instrumentistes de contrabaix actuals han estat alumnes meus, la meua professió crec que és això: tocar i ensenyar. En alguna ocasió m'havien proposat ser professor

■ La 40a Nit dels Músics de Cassà, en el decurs de la qual es va estrenar una sardana de l'Enric Rigau.

titular en escoles prou importants, però com que havia de deixar de tocar vaig dir que no. El piano no l'he abandonat mai i professionalment tan sols l'he tocat una vegada a Alemanya, en una ocasió en què la titular que havia d'interpretar l'obra *El Cascanueces* es va posar malalta i la vaig suplir jo. És l'avantatge de tenir dues titulacions musicals, el cert és que el piano m'ha servit de molt. Em vaig jubilar de l'OBC el 9 de novembre de 2012 amb una darrera actuació a Valladolid, em vaig acomiadar de l'orquestra a Valladolid, tot i que particularment m'hauria agradat molt més fer-ho a Barcelona, però va anar així. La docència la vaig deixar al mateix temps, i encara que alguns alumnes em van dir si els podia seguir donant classes els vaig dir que no. Ara toco al grup Calidae, on m'ho passo molt bé, porto un hort i també faig un programa de ràdio a Ràdio Cassà de la Selva, el programa es titula *Ara va de clàssics* i és la quarta temporada que el fem i està basat en la música clàssica. El fem en Carles Malagrida que és el moderador, en Francesc Cla "Xicu" i jo. Parlem amb un llenguatge que tothom pot entendre i volem demostrar que la música clàssica no és cap "rotllo" i que tampoc és avorrida, parlem de compositors i ho alternem amb pinzellades de la seva música i comentaris d'experiències professionals viscudes i anècdotes, en "Xicu" hi posa la nota d'humor i ens ho passem molt bé, tot això un cop al mes.

■ **Mestre Enric, sabem que ha fet, i ara torna a fer, arranjaments i a més també ha escrit algunes sardanes...**

■ La tasca d'arranjador és una cosa desconeguda de mi, de fet sempre m'agrada passar desapercebut. Vaig començar a fer arranjaments de jove, quan tocava a La Principal de Llagostera,

feia arranjaments de ballables per a La Principal de Girona, La Principal de Cassà i també per a La Principal de Llagostera. Ara torno a fer arranjaments per al nostre grup, el grup Calidae, amb el qual actuem força i ens traiem aquell "cuquet" que tenim tots els músics retirats. Fa ja alguns mesos vaig fer l'arranjament de l'obra de Joaquim Serra titulada *Puigsoliu* per ser interpretada pel grup Calidae, grup en què, repeteixo, ens ho passem molt i molt bé, ah! també he fet arranjaments d'algunes sardanes per a ser interpretades pel grup, entre altres composicions. Pel que fa a la composició de sardanes, puc dir que la sardana sempre ha estat dins meu tot i que m'he dedicat a altres músiques, sempre he estimat molt la cobla i la sardana. La meua primera sardana fou *La nena piolla* dedicada a la meua dona, altres títols són *Per tu Salionç* i *La flama del 2000* dedicada al pubillatge de la meua població de Cassà l'any 2000. Més recentment he estrenat la sardana *Asvat vigatà* i el 29 de maig del present 2015 estrenava la sardana titulada *Sardanistes del Firal* escrita amb motiu de la 40a edició de la Nit del Músics de Cassà.

■ Enric Rigau era un dels instrumentistes de contrabaix que actuaven en la 40 Nit dels Músics cassanencs.

Enric Rigau amb el seu contrabaix de la casa Gallemí.

De quants contrabaixos disposa?

Actualment sóc propietari de 7 contrabaixos i n'havia tingut 10, en vaig vendre un parell a alumnes que tenia. El meu fill, Enric Rigau, també és instrumentista de contrabaix i toca a l'Orquestra Simfònica d'Extremadura i a més està casat amb una noia asturiana que també toca el contrabaix. Tota la família toquem el contrabaix.

Recorda alguna actuació destacada que li hagi impactat?

Recordo una actuació a Berlín amb l'orquestra quan encara hi havia el mur, on vàrem tocar música de Beethoven al teatre d'aquesta població, un teatre preciós que va ser una de les poques coses que van

quedar en peu després de la guerra. Com he dit, allà vàrem tocar Beethoven i vam triomfar molt i per acabar el nostre director, en Salvador Mas, els va proposar escoltar una dansa catalana i vàrem interpretar la sardana *Juny* de Juli Garreta. El públic alemany es va entusiasmar, dret aplaudint, això va ser una cosa que em va impressionar molt. Una altra cosa molt sentimental va ser l'estrena de l'obra de Pau Casals *El Pessebre*, a Prades, l'haviem interpretat ja alguna vegada aquí a Catalunya, però l'actuació a Prades fou quelcom impressionant.

Enric, vols afegir quelcom més?

Tan sols vull agrair-vos que em recordeu, agrair també que em dediqueu aquest espai a la vostra revista i fer arribar una salutació a tots els lectors i tots els amics.

Benvolgut mestre, per la nostra part ja hem acabat. Ens ha entusiasmat tenir-lo entre nosaltres en la present edició de la nostra revista i estem segurs que als nostres lectors els ha passat igual. Hem descobert un home senzill, modest, gens donat als escarafalls, enamorat de la seva feina, la de tocar i la d'ensenyar. No sabíem pràcticament res de la seva vida i ens ha entusiasmat descobrir-la amb la seva riquesa i dedicació, sens dubte és vostè un gran home a qui molta gent ha d'agrair moltes coses. Igualment gràcies per la seva paciència i per atendre amablement les nostres trucades, ens ho ha posat ben fàcil. Mestre gràcies per tot. Salut, sort i fins aviat! ■

Joaquim Ros Florenza

La sardana

Parlem una mica de la nostra dansa i de la seva fortalesa avui dia en funció de les pàgines viscudes en la vida de qui subscriu aquestes ratlles.

En l'anterior article que portava per títol "Evolució de la sardana" parlava de les innovacions que es varen intentar fer, del paper de la cobla, de les audicions amb sardanes de 7 tirades i una mica de l'esdevenir de la dansa nacional de Catalunya.

M'agradaria ressaltar el següent: la nostra dansa segueix amb molta bona salut.

Aquesta temporada d'aplecs, sobretot a les comarques de Girona, es pot dir que els sardanistes hi van, ara bé, m'agradaria fer algunes matisacions sobre aquesta afirmació.

Cada vegada més es mira el programa de l'aplec que es desenvolupa i es ací que voldria fer o puntualitzar aquesta afirmació.

Vaig començar a anar en els aplecs, audicions, ballades des de molt petit, i la programació de llavors restava molt clara, a la plaça, sardanes balladores de les que hi havia en aquell moment o restaven escrites pels compositors d'aquella època, estic parlant dels anys 50 del segle XX. Es ballaven sardanes d'entre els que les varen escriure abans, durant i després de la guerra civil, tot i que val a dir que n'hi havia molt poques a escollir, però amb una qualitat indiscutible. Eren de compositors nascuts el segle XIX, totalment autodidactes i amb uns coneixements musicals extraordinaris que sovint componien a partir de cançons populars que el poble cantava i que ells adaptaven a la sardana; molts d'aquests músics havien estat fundadors i instrumentistes de les cobles més famoses que avui encara segueixen.

Amb el parèntesi de la guerra civil i per raons que tots coneixem la sardana i la seva composició pateixen una aturada per tornar, amb potser més força, just acabat el conflicte bèl·lic esmentat.

Entre els anys 50 i 60 del segle XX comencen a sorgir molts compositors que formen part de les primeríssimes cobles i cobles orquestres que hi havia en aquesta

dècada, tal com havien fet els abans esmentats. Aquests coneixien des de dins les possibilitats dels instrumentistes que formaven a aquestes cobles i com és natural a tota la cobla, es comencen a escoltar les primeres "obligades" en les quals un instrumentista donava a conèixer la seva habilitat amb l'instrument destacant per damunt de tot el conjunt.

A partir d'aquesta època el catàleg de sardanes comença a augmentar i també el nombre d'aplecs. Cal dir que a les festes majors sempre hi havia a les diferents programacions, audicions de sardanes i també en alguns llocs, a part del típic concert de festa major amb les diferents cobles orquestres, es programaven concerts de sardanes.

Els anys 70 cada cop els compositors de sardanes, que molt sovint eren ja músics instrumentistes retirats de les cobles, es dedicaven a compondre sardanes i començaven a sortir compositors que no havien estat instrumentistes de cobla, persones que havien estudiat música i feien la seva entrada en el món de la composició de sardanes i de música per a cobla.

Per tant als aplecs, les ballades, etc., es començaven a escoltar i a ballar sardanes de compositors procedents de les cobles, com s'ha dit abans, i també de compositors que amb uns bons coneixements musicals volien contribuir a deixar la seva empremta musical en forma de sardana.

I ara tenim un llegat d'entre 25 mil i 30 mil sardanes que a més, any rere any, va augmentant amb l'entrada de compositors molt joves amb una formació musical excel·lent.

Arribo a la conclusió que des d'un punt de vista d'aplecs, ballades, cobles que romanen després de més de 150 anys de la seva fundació, estem commemorant els 150 anys del naixement del compositor Enric Morera, cobles de joves que arreu van sortint a la llum i que ens fan gaudir de la nostra dansa.

Això em far dir que la sardana segueix estant viva i que mentre i hagi compositors, músics que nodreixin les cobles i, sobretot, persones que la sentin com a molt pròpia i que diumenge rere diumenge vagin als aplecs programats, a ballades de festes majors, a les audicions de l'estiu que es programen en els pobles de la costa i de l'interior i que sempre acostumen a omplir la plaça, la sardana no morirà mai i, sobretot, vull fer una crida als programadors de les audicions, aplecs, cobles: no oblideu programar sardanes d'aquests compositors que ens han deixat aquest llegat tan important. ■

Rectificació del reportatge "El mític tenora Josep Roura i Comas compleix 90 anys", aparegut la passada edició de la revista

En la passada edició de la nostra revista, i en concret en el l'article "El mític tenora Josep Roura i Comas compleix 90 anys", apareix una informació incorrecta, exactament la del seu cognom, ja que en el lloc de Comas hi ha de figurar Padrosa, tal com ens han indicat algunes persones que han contactat amb nosaltres. Especialment estem agraïts a l'estudiós de la sardana de la població d'Amer, Josep Puigdemont, pel seu interès. Cal dir que l'equivocat segon cognom Comas apareix en diverses publicacions anteriors, d'aquí el nostre error. A partir d'ara ja ho sabem: el seu veritable nom és Josep Roura i Padrosa, mentre que el seu pare (que com recordareu va ser el seu mestre de tenora) sí que porta el cognom Comas ja que es diu Enric Roura i Comas. D'ara en endavant ho tindrem molt present i procurarem no equivocar-nos més. Disculpeu tots el malentès. ■

El mític i gran tenora d'Amer Josep Roura i Padrosa.

Campionat de Catalunya 2015: tot a punt per a la recta final

Categories gran i de veterans

Els mesos de juny i juliol s'ha dut a terme la fase de repesca per completar els quadres de colles en cada una de les finals del campionat.

En la **categoría absoluta**, els concursos de repesca han estat els de Calella, el 20 de juny, i Vic, el 14 de juliol. Un cop acabada aquesta fase, a les colles classificades directament per a la Final A en la fase prèvia, Mare Nostrum, Tarragona Dansa i Xàldiga, s'hi han afegit la Mans Amigues, Mirant al Cel i Violetes del Bosc.

Colla Violetes del Bosc a Calella / Font: Grup S. Maig.

CLASS. GENERAL REPESCA - GRANS			CALELLA			VIC		
LLOC	PUNTS	COLLA	S1	S2	S3	S1	S2	S3
1	5	Violetes del Bosc	1	1	1	1	2	1
2	9	Mans amigues	2	2	2	2	1	2
2	15	Mirant al cel	3	3	3	3	5	3
4	20.5	Continuïtat	4.5	4	4	4	4	5
5	23	Encís	6	5.5	5	5.5	3	4
6	28.5	Claror de Goges	4.5	5.5	6	5.5	7	7
7	33	Riallera	7	7	7	7	6	6

Les colles Continuïtat, Encís, Claror de Goges i Riallera competiran per assolir del 7è al 13è lloc del campionat a la final B junt amb les colles Blanca Espurna, Dolç Infern i Antaviana.

En el **Campionat de Veterans**, els concursos de repesca foren a Cardedeu, el 21 de juny, i Vilanova i la Geltrú, el 18 de juliol. Les colles Tocs de Dansa,

Joventut Sardanista i Ressò han superat aquesta fase i s'afegiran a la Sabadell i Roques Blaves a la final A. Aires Gironins i Entre Boires competiran en la Final B amb la colla Dansaires de Maig.

Colla Ressò al concurs de Vilanova i la G. / Font: Colla Sabadell

CLASS. GENERAL REPESCA - VETERANS			CARDEDEU		VILANOVA	
LLOC	PUNTS	COLLA	S1	S2	S1	S2
1	4	Toc de dansa	1.5	1.5	2.5	1
2	5	Joventut Sardanista	1.5	1.5	2.5	2
3	7	Ressò	3	3	1	3
4	12	Aires Gironins	4	4	4	4
5	15	Entre Boires	5	5	5	5

Categoria infantil

Continua la 1a Fase. Després de Lleida, 10 de maig, i Cardedeu, el 21 de juny, el campionat seguirà a Sitges el 20 de setembre, el Vendrell, 11 d'octubre, i la Final el 15 de novembre a Valls, amb només les 3 primeres colles classificades.

CLASS. GENERAL PROV. CAMPIONAT INFANTIL			LLEIDA		CARDEDEU	
LLOC	PUNTS	COLLA	S1	S2	S1	S2
1	4	Cabirols*	1.5	1.5	2	1
2	4	Arquiris	2	1	1	2.5
3	6.5	Petits Tarragona Dansa	1	4	3	2.5
4	9	Xiroia	3	2	4	4
5	12	Escarlata	4	3	5	5
6	18	Terrabastall**	6	6	6	6

(*) Assignació de dues mitjanes al concurs de Lleida

(**) Assignació d'un últim lloc i una mitjana al concurs de Lleida

Colla Cabirols a Cardedeu / Font: Grup S. Maig.

Categoria juvenil

Amb la mateixa estructura que els infantils, les colles s'han trobat a Sabadell, 10 de maig, Reus, 21 de juny i Vic, 11 de juliol. Resten per acabar els concursos de Torroella de Montgrí, el 20 de setembre, i de Valls, el 15 de novembre, també amb les 3 colles finalistes.

CLASS. GENERAL PROV. CAMPIONAT JUVENIL			SABADELL		REUS		VIC	
LLOC	PUNTS	COLLA	S1	S2	S1	S2	S1	S2
1	7	Montgrí 2000	2	1	1	1	2.5	2
2	9.5	Nova Tarragona Dansa	3	3	2	2.5	1	1
3	14.5	Estel de les Gavarres	1	4	4	4	2.5	3
4	15.5	Creixent	4	2	3	2.5	4	4
5	25	Guspira	5	5	5	5	5	5

Colla Montgrí 2000 a Reus / Font: F. Vallejo

Categoria aleví

Amb 4 colles inscrites:

ANTAVIANA	Tordera
DIMONIETS	Lleida
TRAPELLES	Sabadell
XERINOLA	Tarragona

Colla Trapelles al concurs de Barcelona - Poble Nou / Font: UCS

El Campionat consta de 2 concursos: La Semifinal, el 20 de setembre a Sitges i la Final, el 15 de novembre a Valls, amb les 3 primeres colles classificades. ■

Butlleta de Subscripció

Envieu-la a l'apartat 50, 17430 Santa Coloma de Farners. Si ho preferiu, també podeu fer-nos arribar les dades al fax 972 84 18 12 o bé per correu electrònic a josepm@cantalozella.cat

Nom:

DNI: Telèfon:

Adreça:

Codi Postal i població:

Adreça electrònica (si en teniu):

Dades bancàries: Entitat Oficina DC Núm. compte

(Ompliu tots els espais)

Segons el que dicta la Llei Orgànica 15/1999 de protecció de dades de caràcter personal, l'informem que les dades facilitades seran incorporades a un fitxer automatitzat per tal de donar servei i resposta a la subscripció que ha demanat. En el cas de voler exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació o oposició ha de dirigir-se a Grup d'Informadors Sardanistes de Catalunya, adreça: c/ Racolta de Dalt, 9 17850 Besalú.

A ___ d _____ de 20__

(signatura)

Els artistes i la sardana

Joan García Junceda i Supervia

(Barcelona, 1881 - Blanes, 1948)

Fou dibuixant i il·lustrador, un dels caricaturistes catalans més importants de la primera meitat del segle XX.

D'origen asturià per via paterna, va col·laborar en un munt de publicacions, entre les quals destaquen *¡Cu-Cut!*, *Papitu*, *Picarol* i sobretot *En Patufet*.

La seva formació autodidacta començà quan, després de suspendre l'examen d'ingrés per fer la carrera militar, va entrar a treballar a les oficines dels magatzems barcelonins El Siglo, on aviat va ingressar a la secció de dibuixants del catàleg dels productes. El seu primer dibuix va ser publicat al setmanari *¡Cu-Cut!* el 24 de desembre del 1902 amb el pseudònim Ribera, que era el segon cognom de la seva mare.

Il·lustrà també les "Historietes Exemplars" d'en Josep Maria Folch i Torres publicades per primera vegada a la revista *L'Esquix*. Altres importants obres infantils i juvenils, inclouen el *Bon seny*, una recopilació de lliçons morals catalanes ancestrals feta per Josep Abril i Virgili (1869-1918). *Bon Seny* conté aforismes, faules, així com exemples d'humor local (acudits) basats en valors cristians tradicionals catalans, el famós "seny". Editat en català abans de la Guerra Civil, *Bon seny* va ser un llibre difícil de trobar a l'època del franquisme. Se'n va fer una reedició limitada l'any 1959, quan les publicacions catalanes estaven severament restringides. Llavors, per unes dècades, es va convertir en un article de col·lecció rar, però va ser reeditat per una editorial catòlica a Barcelona nou anys després de la mort de Franco.

L'any 2003, l'Associació Professional d'Il·lustradors de Catalunya va crear els Premis Junceda, que adopten el seu nom com a mostra de reconeixement a la seva tasca com a renovador de la il·lustració contemporània.

Una part del fons de Joan Junceda, compost per correspondència familiar (intercanviada entre Junceda i la seva dona, Rosa Portas, els seus fills i la família política) i d'altres, alguns quaderns amb notes de la família de la seva dona, així com alguna documentació personal es conserven a la Biblioteca de Catalunya.

(Il·lustració cedida per La Fundació Universal de la Sardana) ■

■ Cobla D'Ací d'Allà, 10 agost 1918, de Joan Junceda.

Fa 45 anys de la destrucció de les pintures modernes de l'absis de Palau-Sator per un grup ultradretà

Fa 45 anys, l'església romànica de Sant Pere de Palau-Sator va tenir, per pocs dies, unes pintures murals que volien mostrar aires de renovació i llibertat en els temps que es vivien. Però un atac per part d'un grup de Guerrillers de "Cristo Rey" acabà amb el projecte del seu ideòleg, el rector Nicolau Moncunill, i amb l'obra de l'artista, Lluís Bosch Martí.

Aquests dies se celebra el 45 aniversari dels fets de Palau-sator. Uns fets que envolten la història de l'absis de l'església romànica de Sant Pere d'aquesta localitat de l'Empordanet. La història narra les agressions que van rebre l'obra i el seu artista, Lluís Bosch Martí, per part de membres de la ultradreta, i també el rector de l'església, Nicolau Moncunill, l'impulsor de les pintures.

El mural només es va poder contemplar molt pocs dies. Les pintures van ser inaugurades la vigília de Nadal de l'any 1968. Els atacs van passar exactament el 4 de febrer del 1969.

Un grup de Guerrillers de "Cristo Rey" llançaren pintura i posaren fi a un mural que mostrava els aires de llibertat i obertura que reclamaven tant el rector com

■ Absis que va pintar fa 45 anys l'artista Lluís Bosch.

■ L'artista Lluís Bosch.

l'artista. El mural, molt peculiar, arriscat i incòmode per al règim, havia de reflectir la nova Església que va sortir del Concili Vaticà II, la bondat divina, la justícia terrenal i l'Església dels pobres. Al costat de Jesús crucificat hi havia personatges com Fidel Castro, el Che Guevara, Salvador Espriu i una sardana ballada pel poble. També hi apareixien personatges d'aquella època com Kennedy o Martin Luther King.

El bisbe de Girona, el Dr. Jubany, a fi d'evitar nous conflictes ordenà que s'hi passés una capa de calç blanca i quedà tapat per "in secula seculorum".

Els membres del grup atacant no només destruïren l'obra pictòrica sinó que, a més, lligaren de mans i peus el pintor de l'obra i el rector i els colpejaren. Després van desaparèixer amb els seus cotxes. Mai no es va saber qui foren els autors i qui els manà la feina. Però, anys més tard, un guàrdia civil, penedit i plorant, explicà que l'havien obligat a fer-ho.

Actualment l'absis es pot veure blanc, enguixat, com estava abans que Lluís Bosch Martí hi hagués deixat la seva empremta. ■

Ses nou sardanes de Tossa

Amb l'arribada dels primers dies de l'estiu, Tossa ha celebrat la seva Festa Major sota el patrocini de Sant Pere, amb els molts actes habituals a casa nostra aquestes diades festives adaptats, com arreu, a la idiosincràsia i costums de cada lloc concret. Les sardanes hi han sigut també ben presents, les hi ha portat la Flama de Farners. Entre aquestes audicions Tossa compta amb una d'excel·lent i exclusiva de la vila, la darrera de totes, el *Toquen a córrer i Ses nou sardanes*, nou galops, nou sardanes curtes i un valset final, tot rememorant una llegenda vinguda de l'edat mitjana que el poble conserva.

Aquesta llegenda està lligada a la festa de la Mare de Déu dels Socors que se celebra el dia 2 de juliol, precisament el darrer dia de la Festa Major al bell mig del poble, i compta amb una bonica capella que li és dedicada. És el lloc on es desenvolupen el *Toquen a córrer i Ses nou sardanes*, que recorden la llegenda amb Ella involucrada.

La capella és d'origen mariner i la va fer construir un tossenc, Antoni Caixa, patró, mercader

i negociant, el segle XVI, al lloc anomenat Camp de la Creu, just a l'inici del camí per anar cap al sud, sembla que en compliment d'una prometença per haver-se'n sortit d'algun perill passat al mar, cosa típica dels pobles de la costa. La capella, abans situada als afores de poble, ara cau al bell mig del carrer més populós i comercial de Tossa. És molt coneguda pel fet que comentem i per ser ell lloc de sortida i arribada del Pare Pelegrí i els seus acompanyants, el 20 i 21 de gener, quan emprenen i acaben el pelegrinatge vers l'ermita de Sant Sebastià de Santa Coloma de Farners, per complir el vot del poble que va fer el segle XV per lliurar-se de la pesta. Aquest fet queda reflectit a la façana de la capella amb una fornícula amb la imatge de sant Sebastià.

La llegenda estiuenca, anomenada d'en *Xixanet i sa mitja cana*, per la qual sorgeix aquest ball de *Ses nou sardanes*, té lloc, davant la capella dels Socors, "Socós" que és com l'anomenen els tossencs, i prové d'una entremaliadura infantil. Explica que una mare va enviar el seu fill, en Xixanet, a com-

prar un setrill d'oli, el noi va agafar el setrill, va anar a la botiga, el va omplir i en tornar a casa es va aturar a jugar a baletes davant la capella dels Socors amb els amics. La seva mare esperant l'oli es va anar posant nerviosa, va mirar per la finestra i va veure com amb el joc, d'un cop de baleta en Xixanet trencava el setrill i fora de si va cridar-li, *així el diable se t'emporti!* De sobte es va obrir a la terra un gran forat negre, amb un fort terrabastall, va sortir el diable, arreplegà en Xixanet i va marxar carrer avall. La mare va veure horroritzada l'escena, va implorar la Mare de Déu dels Socors que li tornés el vailet i la Verge, amb la mitja cana a la mà, va empaitar el dimoni pel carrer, i a cops de vara li va fer deixar anar en Xixanet sa i estalvi.

Aquesta és la llegenda, i el ball comença davant la capella, els balladors al ritme del galop, baixen carrer avall fins quasi a les muralles, a la peixateria vella i en tornar davant la capella la cobla interpreta una sardana curta, i torna a començar el galop. Fins a nou vegades és repeteix la maniobra i acaba tot plegat amb un valset per celebrar el final feliç de la llegenda.

Acabada la llarga ballada, per apaivagar la calor acumulada, té lloc un *corre aigua*: els veïns ruixen els balladors de finestres i balcons estant, per fer baixar la temperatura a la gran gentada que segueix cada any tot el procés.

Ses nou sardanes són originals del compositor tossenc Narcís Darder i Dellonder i el *Toquen a córrer* és una adaptació d'aquest mateix autor d'una melodia popular d'un galop que altres pobles fan servir. No anant massa lluny, Lloret el fa servir en una altra versió en el ball de *ses almorratxes* de la festa major de juliol.

Tossa, bona conservadora de llegendes i tradicions, compta amb una tossuda perseverança per mantenir-les vives totes, desafiant el pas dels temps i els canvis que la societat ha comportat, i més encara en pobles com aquest, que han rebut la pressió del turisme, que dificulta, i molt, el manteniment d'aquests costums centenaris i han sabut mantenir-se fermes, i en aquest cas en concret, amb el jovent com a protagonista principal. ■

34a Mostra de L'HAVANERA CATALANA

Grups: Peix Fregit, Bergantí, Neus Mar i Port bo.

Arbreda de Palamós - Divendres, 14 d'agost 2015 a les 10 de la nit

Venda anticipada a l'Oficina de Turisme de Palamós
Passeig del Mar - Tel. 972 600 550 i la tarda del 14 d'agost a l'arbrada

Organitza: en convenent amb: col·laboren: Diputació de Girona

Ressons de comarques

Altres ressons

Adéu a Ramon Vicens

El nostre fiscornaire, i persona que passava al capdavant de la cobla en tots els assumptes, Ramon Vicens, va morir de manera sobtada. Aquesta situació ha suposat un escenari molt difícil per a tots nosaltres, ja que a banda de ser una de les millors persones amb qui havíem compartit les nostres vides, el Ramon era la persona amb més implicació dins la cobla i l'encarregada de gestionar tots els compromisos de l'agrupació.

Després de debatre-ho amb tot el grup, hem decidit continuar la nostra tasca amb més empenta que mai, i seguir portant les sardanes allà on se'ns requereixi, ja que considerem que així ho hauria volgut ell, i que aquest és el millor homenatge que li podríem fer.

És per això esmentat que hi ha hagut alguns canvis dins l'organització de la cobla, els quals us volem transmetre per si voleu contactar amb nosaltres per a qualsevol assumpte. A partir d'ara, la persona encarregada de rebre les trucades que es realitzin al telèfon de la cobla, que continua essent el mateix (618 102 979), serà el Josep M. Coll i Bosch.

Tot i que hem estat capaços de mantenir el mateix número de contacte, no podem fer el mateix

amb l'adreça, així doncs, qualsevol document (carta, contracte, publicitat...) que ens vulgueu fer arribar via correu ordinari, ho hauréu de fer a l'adreça següent: avinguda Agustí Ros, 34, d'Agramunt o a la direcció habitual de l'escola de música.

Restem a la vostra disposició per a qualsevol dubte i us agraïm totes les mostres de condol rebudes durant aquests dies.

Moltes gràcies.

Atentament.

Cobla Vents de Riella

La Principal d'Amsterdam féu una gira per Catalunya

La cobla La Principal d'Amsterdam girà per l'Escala, Barcelona, Blanes, Sant Feliu de Guíxols, Tiana, Castellar del Vallès, Tarragona i Manresa, entre altres poblacions.

Aquesta cobla la fundaren el 1987 un grup de músics professionals neerlandesos, liderats pel clarinetista Rolf Van Kreveld. Des de llavors fins ara, la formació s'ha anat consolidant i ha esdevenint un peculiar miracle: músics holandesos tocant instruments catalans amb una vocació insòlita de promoció de la cobla dintre els cicles de la música contemporània.

És així, doncs, que a més del repertori habitual de sardanes, la formació opta per un nou reper-

tori, del es qual destaquen noves composicions de músics neerlandesos contemporanis com Chiel Meijering, Huba de Graaff, David Dramm i Michiel Braam.

En el seu treball discogràfic hi destaquen les atrevides versions del *Llibre Vermell de Montserrat*, amb el prestigiós Egidius Kwartet, o bé l'enregistrament de música antiga (Rameau, Praetorius, etc.).

En les properes audicions d'estiu la cobla oferirà sardanes d'autors clàssics i contemporanis, per fer gaudir a la plaça de bona música.

La cobla ha estat reconeguda amb la Creu de Sant Jordi, atorgada per la Generalitat de Catalunya.

Sardanes a Lourdes

Cada any l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes (Lorda) de Girona, organitza un viatge a aquest santuari marià que gaudeix de tanta devoció. Són molts els pelegrins, malalts alguns d'ells, que s'acosten fins a la gruta

de Massabielle, per resar i honorar la Verge. Aquest any tingué un caràcter especial, ja que fa 50 anys que junt amb els romeus hi viatjà també la cobla La Principal d'Olot, que oferí a l'esplanada de la basílica una audició de sardanes, de la qual va destacar la interpretació de la sardana de Narcís Lagares: *Catalans a Lourdes*.

El Baix Empordà

Associació Amics de la Sardana de la Bisbal i comarca

Aquesta entitat ensenya a ballar sardanes a nens i nenes. Funciona molt bé i ha tingut molta acceptació. Es va iniciar el mes de abril i el mes de juny ja varen ballar a l'Aplec de la Sardana de la Bisbal. La intenció és crear una colla infantil, la **COLLA JOIA DE LA BISBAL**.

Assagen a escoles velles de la Bisbal els divendres, a les 5 de la tarda, tot l'any i gratuïtament les monitores voluntàries ho fan amb molta il·lusió.

Esperem que molts nens i nenes s'animin a aprendre a ballar sardanes per tal que la nostra dansa, la més bella de totes des danses que es fan i es desfan, tingui continuïtat i s'omplin les places de sardanistes que, com a bons catalans, és el que tots desitgem.

Girona, temps de flors

La cobla Montgrins presentà el seu treball discogràfic "Sardanes, Girona, temps de flors". La peça estrella d'aquest CD i que li dóna el nom és la sardana que porta aquest títol, que compondré el mestre Eduard Font Coll, amb una lletra de la seva filla, Mercè Font Pi. El disc conté un total de 14 sardanes, dedicades a Girona o conegudes per la seva qualitat. A més de la cobla Montgrins hi intervenen la coral Anselm Viola, la Polifònica de Girona, la Polifònica de Blanes i els tenors Josep Gispert i Jordi Molina.

Si esteu interessats en aquest disc, el podeu demanar al tel. 972 761 234.

La lletra d'aquesta sardana és la següent:

*Girona, primavera esperada que fa vols al pensament per tu
El sol de maig t'encén els ulls i als dits t'hi llueixen safirs
I els teus cabells són heures d'or i pergamí
Sempre seràs la ciutat florejada i estimada.*

*La bellesa i l'alegria de les flors.
Les flors per uns dies són les muses dels poetes
Les deesses són a dintre de tots, petits i grans
Els ponts, l'àngel, les porxades
Places, carrers, carrerons, voltes i escales*

*Embriagats, els ulls no paren quiets
Que busquen l'art, dins dels pistils
Els déus desfan tots els misteris
Ciutat que tens tots els perfums
Girona, temps de flors, mirall de primavera
Girona, temps de flors, miratge ideal*

Saps que el teu cos i en teu cor hi nien versos

Fas olor de gessamí. Acord perfecte

Entre les flors, la claror i la llum, les teves venes

Engendren fruits, arrels que van rebrotant

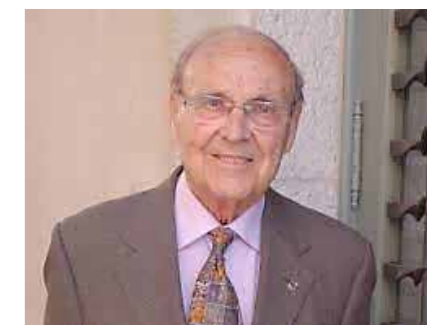
*Temps de flors, temps de flors
Girona, temps de flors, mirall de primavera*

Girona, temps de flors, miratge ideal

Saps que al teu cor hi nien els teus somnis

*I totes les fulles. Totes les flors
Temps de flors, temps de flors...*

Les Flors.

Eduard Font Coll

La Principal de la Bisbal interpreta Cristau

És ben notori que Jaume Cristau Brunet (Figueres, 1940) és un dels actuals compositors més complets que tenim. Les seves obres, molt ben aconseguides, tenen una qualitat musical indiscutible. Ha estat guanyador de molts dels concursos musicals que s'han convocat i les seves sardanes són executades a les ballades.

Del CD que us presentem, ell mateix ens diu: *Quan es publici aquest disc acabo de complir 75 anys. Si tenim en compte la lògica, podríem dir que ja he escrit el 75% de la meua música.*

I ara, és hora d'agrair al Senyor que m'hagi permès arribar fins aquí. Escoltant aquestes partitures i reflexionant sobre el que fins ara porto escrit jo trobo en el meu discurs musical una metamorfosi.

El disc conté 15 sardanes, moltes dedicades a amics i coneixuts. És un bon recorregut per l'obra musical de Jaume Cristau, interpretada magistralment per La Principal de la Bisbal.

Aquestes són les composicions que componen aquest treball discogràfic:

Metamorfosi d'en Sergi, N.F. 326, Gentil Ripollesa, Tossa, refugi de colors, L'amic Eusebi Matiñó Barés, A Cèlia Itxart, Força Caledrins, En Jaume i la Paquita, 75 endavant Narcís, Tot recordant Florenci Mauné, En les mans de l'Antoni, Bella vellesa, la de la Maria, A les vinyes de l'Albert, Entre botes i bocois i Rosa Sagols.

El Barcelonès

Curs de Formació de

Monitors de Sardanes

El proper setembre començarà un nou **Curs de Formació de Monitors de Sardanes**. Tindrà lloc a la Societat La Lira del barri de Sant Andreu de Barcelona. Té una durada de **40 hores** repartides en **10 sessions**

els dissabtes (de 9.30 a 13.30h), des del 19 de setembre fins al 28 de novembre (amb festa el dissabte 31 d'octubre).

El curs és molt interessant per rebre els coneixements òptims per ser monitor de sardanes i està adreçat a totes aquells sardanistes interessats en la transmissió i l'ensenyament de la sardana **majors de 16 anys** i que **sàpiguen comptar i repartir**.

El curs es divideix en 3 eixos de coneixements:

- **Dansa, normativa i preparació física**, a càrrec de Núria Escudé.
- **Formació històrica i musical**, a càrrec d'Anna Costal.
- **Metodologia i recursos pedagògics**, a càrrec d'Imma Pujol.

Per obtenir el carnet de monitor cal aprovar l'examen teòric i pràctic així com assistir com a mínim al 80% de les classes. El preu del curs (classes, material, diploma i carnet de monitor) és de **50 €**. Com a monitors, passareu a formar part de la base de

monitors de la Confederació Sardanista de Catalunya.

És un curs molt didàctic i útil i és per això que us el recomanem molt. Podeu adreçar-vos a:

Víctor Rodríguez i Íñigo
Departament d'Ensenyament
Confederació Sardanista de Catalunya

C/ Montsec, 20, 08030 Barcelona
Tel. 93 319 76 37 info@conf.sardanista.cat

Cobla Sant Jordi a Lió

Després de dos anys de pausa, la Cobla Sant Jordi - Ciutat de Barcelona torna amb Pascal Comelade als escenaris. Ho féu el 27 de juny en un dels festivals més prestigiosos de França, Les Nuits de Fourvière, en un marc incomparable com el Grand Théâtre et Odéon de Lió.

Amb Pascal Comelade, l'orquestra Bel Canto oferiren un concert amb tot el repertori del treball conjunt amb la Cobla Sant Jordi - Ciutat de Barcelona.

Catalunya Nord

Rosa d'or d'Anglès

Aquest any el guardonat ha estat Josep Vidalou, de Ceret (Vallespir).

En Josep Vidalou, de la població rossellonesa de Ceret, ha estat i és un fervent defensor de la sardana i la cultura catalana. Fou membre de la 1a colla de sardanes de Ceret, se li concedí la Medalla al Mèrit Sardanista, atorgada per l'Obra del Ballet Popular, l'any 1977. També ha estat president del Foment de la Sardana de Ceret i de la Federació Sardanista del Rosselló. Igualment, fou fundador i primer president de la Federació per la defensa de la llengua i la cultura catalanes a la Catalunya Nord. A més a més, és un dels impulsors del gran festival de la sardana que s'organitza a Ceret des de fa 58 anys, en què s'hi celebren diverses ballades, un concurs de sardanes i un concert de cobla. Ha estat professor de flauta als conservatoris de Grenoble i Perpinyà. També ha escrit 2 llibres: un de bilingüe (francès-català) sobre el compositor Manel Saderra i Puigferrer, editat per GISC, i l'altre, en francès, que es titula *Pays de Sardane*. L'actual tresorer de la Unió de Colles Sardanistes de Catalunya (UCS), en Joan Casals, n'ha fet la traducció en català, i se'n preveu l'edició properament.

Josep Vidalou

La Garrotxa

Robatori a Olot

Dos ordinadors portàtils i diferents instruments de la Cobla Principal d'Olot van ser robats durant el dinar de l'Aplec de la Sardana d'Olot, que se celebrava a la capital de la Garrotxa. La jornada sardanista, que va reunir prop de 500 persones, començà a mig matí sense incidents i després de la primera audició, els assistents i els grups celebràvem el dinar popular. Com és habitual en aquest tipus de concentracions, els membres de l'organització i els músics guardaren tots els instruments sota de l'escenari, que estava cobert amb una tela. La sorpresa fou quan, després de l'àpat, a quarts de quatre de la tarda, els organitzadors i músics s'adonaren que faltaven dos ordinadors portàtils dels organitzadors i tot el material del flabiolaire de la Cobla Principal d'Olot, Salvador Colls, a qui li van robar el flabiol, el tamborí, el faristol i diverses partitures..

Es calcula que el material robat està valorat en uns 1.000 euros, però el flabiolaire afectat destaca que el més important és que es tracta "d'instruments fets a mà i pràcticament és impossible trobar-ne d'iguals. Normalment s'han d'encarregar".

L'incident, però, no afectà el transcurs de la jornada sardanista, que continuà amb l'actuació de les diferents cobles. Colls, que havia de tocar en noves audicions a la tarda, es valgué de la solidaritat característica del món sardanista per poder continuar la seva actuació.

El Maresme

Mor Josep Riera i Transachs

El president de l'Agrupació Sardanista de Calella, **Josep Riera i Transachs**, morí el passat 4 de juliol, als 64 anys d'edat.

Josep Riera començà la seva activitat sardanista el 1967, als 16 anys, ballant amb la colla sardanista Vallderoure de **Calella**. L'any 1971 va entrar a formar part de la junta de l'Agrupació Sardanista de Calella i va esdevenir un dels membres més actius en la captació de nous socis. L'any 1977, quan l'Agrupació es va fer càrrec de l'organització de l'Aplec de la Sardana de Calella, Riera va ser clau en el desenvolupament i potenciació del conegut com **Aplec Pairal de Catalunya**, el degà dels aplecs catalans.

Un acte de Calella, capital de la sardana 2015

El 1994 va assumir la presidència de l'entitat, i dos anys després Calella va assolir el títol de **Ciutat Pubilla de la Sardana**. L'any 2000, l'Agrupació va celebrar el seu 50è aniversari organitzant amb èxit tot un seguit d'actes a l'entorn del món de la sardana. Tres anys més tard l'entitat va celebrar el 75è aniversari de l'Aplec amb tot un seguit d'ac-

tes commemoratius. Enguany, coincidint amb el **65è aniversari** de l'Agrupació, l'entitat ha estat especialment activa en els actes del Calella, capital de la sardana 2015.

Josep Riera, guardonat en diverses ocasions per la seva entrega i dedicació al món de la sardana, ha estat un dels principals impulsors dels **cursos** gratuïts de sardanes a la ciutat. Sota la seva presidència s'han editat diversos CD de sardanes i dos llibres vinculats a la història de l'Agrupació Sardanista.

Davant els micròfons de Ràdio Calella, l'alcalde de la ciutat, Montserrat Candini, ha lamentat la pèrdua d'una persona com Josep Riera que ha estat "un puntal per al manteniment de la nostra cultura a la ciutat". La cerimònia de comiat tingué lloc el dimarts 7 de juliol, a la parròquia Santa Maria i Sant Nicolau de Calella.

La Selva

Presentació d'un disc recopilatori amb les sardanes del concurs de sardanes Vila d'Amer "Memorial Pere Fontàs" i de les bases de la 7a edició

Amer acollí a principis de juliol la presentació del disc de les sardanes guanyadores de les 5 primeres edicions i de les bases del 7è concurs de sardanes Vila d'Amer 'Memorial Pere Fontàs'. A l'esdeveniment hi actuà la cobla Ciutat de Girona, que oferí un concert amb algunes de les sardanes del disc.

L'enregistrament compta amb 16 sardanes i l'ha editat 44.1 Estudi de Gravació. La part musical correspon a la cobla Ciutat de Girona. Es pot comprar per 10 €. I està disponible a indrets específics com l'Ajuntament d'Amer, la pastisseria

Puigdemont d'Amer o la botiga Moby Disk Records de Girona.

L'esdeveniment també serví per presentar les bases de la 7a edició d'aquest certamen biennal, que es poden consultar a l'Ajuntament d'Amer.

El Tarragonès

La Cobla La Principal de Tarragona celebrà el seu 50è aniversari

La Cobla La Principal de Tarragona celebrà el seu 50è aniversari. Per aquest motiu van organitzar un concert el dissabte 13 de juny, a l'Auditori de la Diputació (antic Auditori de Caixa Tarragona).

Moltes felicitats. ■

El ball de l'homenatge

Ens plau fer-vos arribar aquesta proposta de l'Agrupament d'Esbarts Dansaires que esperem que sigui del vostre interès:

Fa uns anys, no gaires, en Joan Serra, un gran coreògraf i impulsor de la dansa tradicional, va crear, junt amb el seu amic Jaume Arnella, una petita dansa perquè servís d'homenatge a persones, entitats, fets o institucions als quals es volgués reconèixer algun mèrit (amb la mateixa intenció que en el País Basc es balla l'aurresku). Aquesta dansa és diu Ball de l'homenatge i està inspirada en la popular polca de les gitanes de Sant Celoni.

Des de l'Agrupament d'Esbarts Dansaires proposem que aquest ball sigui present en tots els actes del proper 11 de setembre.

A tots els pobles es fa una ofrena floral o un acte similar. Creiem que en aquest acte és molt escaient que una ballarí, o màxim dues persones, executin aquesta dansa en reconeixement a la senyera, a les persones que li reten homenatge, al país sencer...

El País que Volem

Com ja sabeu, l'ENS forma part del Consell Executiu de El País que Volem (EPqV). Aquesta organització cultural, independent i amb vocació de crear espais de debat i reflexió, aporta el seu web oficial i la seva experiència comunicativa a Reinicia Catalunya, una plataforma on es troben moltes organitzacions culturals, centres d'estudi, experts i entitats que debaten sobre el procés endegat en la societat catalana respecte el futur polític del nostre país.

En aquest context, des de EPqV us convidem a visitar uns espais virtuals en el nostre web www.elpaisquevolem.cat on trobareu opinions, propostes i reptes de país sobre els temes més candents de l'actualitat social i política de Catalunya. Així, també hi trobareu uns vídeos de curta duració (entre 3 i 10 minuts), els ÀgoraClips, on s'exposen d'una forma didàctica i entenedora diferents temes d'actualitat, com ara Com fer un sistema electoral equitatiu? o Com evitar estructuralment la corrupció? o Com avançar vers una democràcia equilibrada? o Com plantejar la

Per això l'Agrupament organitza trobades arreu de Catalunya per ensenyar el ball, orientar sobre el vestuari i facilitar la música i la partitura. Demanem a cada esbart, grup sardanista o grup de dansa en general, que es posi en contacte amb el seu ajuntament i que els faci la proposta de ballar el *Ball de l'homenatge* el proper 11 de setembre: un ballador, un músic i una dansa que dura un minut i mig. Demanem també que quan tinguin confirmada la seva participació en els actes de l'11 de setembre, ens ho facin saber. Així podrem fer una llista de tots els pobles on es ballarà. Així mateix agraïrem que, posteriorment, ens facin arribar una fotografia o un vídeo del ball.

Si formeu un grupet de persones interessades, poseu-vos en contacte amb l'Agrupament i mirariem d'organitzar-vos una trobada per ensenyar el ball.

Per fer-vos una idea del ball podeu mirar: ball de l'homenatge

Carles Masjuan, president de l'Agrupament d'Esbarts Dansaires

Podeu adreçar-vos també a: Roser Casals Fernández - Dept. de Secretaria

Confederació Sardanista de Catalunya
info@conf.sardanista.cat ■

protecció, la seguretat i la defensa?. Així doncs, us proposem que entreu a www.elpaisquevolem.cat i feu les vostres aportacions de propostes que creieu oportunes.

D'altra banda, si esteu interessats en organitzar un acte de debat i reflexió, dintre de les vostres associacions, només cal que us poseu en contacte amb nosaltres, i que escolliu el tema/temes que us poden interessar més (cultura, pensions, estructura de l'administració, economia, transparència, debat llei electoral, sanitat, infraestructures etc.) i des de EPqV us proporcionarem material, vídeos i també us podem acompanyar amb experts i relators que puguin dinamitzar la vostra trobada.

Animeu-vos i no resteu al marge de l'entorn socio-polític que ens envolta. Les entitats i els seus integrants han de poder expressar les seves opinions i cercar les propostes que a tots plegats ens poden ajudar a trobar les millors opcions per al nostre futur.

Restem a la vostra disposició per informar-vos i donar-vos suport per organitzar en les vostres reunions.

Tots fem cultura. Tots fem país.

Ens de l'Associacionisme Cultural Català
93 269 10 42 ■

Plataforma per la llengua

Des de Plataforma per la Llengua (entitat que defensa i promou el català) s'adrecen als sardanistes per tal que els ajudin a trobar testimonis de persones adultes d'origen xinès, romanès, argentí, marroquí, pakistanès, Xilè, Uruguaià... que:

Visquin a Catalunya i s'hagin incorporat en alguna colla/agrupació sardanista o cobla.

Hagin adoptat mínimament el català (puguin parlar-lo una mica).

Vulguin participar de forma voluntària en el projecte que a continuació us proposem:

Disposar d'una tarda per fer-los una breu entrevista i assistir a una de les activitats/assajos amb l'entitat per a poder fer algunes fotos i gravar un vídeo.

Aquest fet ajudarà a la promoció de la sardana i de les colles i donar a conèixer el sar-

danisme com a eina d'integració i interrelació de persones amb diferents orígens culturals. En el cas que a la vostra colla o entitat hi hagi alguna persona que reuneixi aquestes característiques i vulgui participar-hi, demanem que ho comuniqui a la Confederació Sardanista de Catalunya al més aviat possible i adjunti les seves dades de contacte. ■

La Confederació Sardanista disposa de 3 novetats bibliogràfiques sobre la sardana publicades recentment, per si és del vostre interès adquirir-les.

Podeu adquirir aquests llibres personalment a la secretaria de la Confederació Sardanista de Catalunya al carrer Montsec, 20, 08030 de Barcelona, al tel. 93 319 76 37 o per a l'adreça de correu electrònic info@conf.sardanista.cat i us els poden enviar al vostre domicili i fer el pagament contra reembors. Aquesta opció encareix el preu total del llibre segons la tarifa de Correus.

La sardana a Barcelona

Escrit el 2014 amb ocasió de la capitalitat de la sardana de Barcelona pel compositor Jesús Ventura i Barnet. Repassa la trajectòria de la sardana a la capital catalana i és alhora un repàs pel moviment sardanista d'arreu del país i dels seus noms més il·lustres. Preu: 15 €.

La llegenda de la sardana

És un conte adreçat als infants amb il·lustracions de Bea i Silvia Gil i text de Josep Martínez i Cots. Inclou un cd amb diverses sardanes enregistrades per la cobla La Principal de la Bisbal. Preu: 15 €.

La nostra estimada sardana

Un llibre escrit pel músic Marcel Casellas en el qual fa un viatge per gran part de les seves sardanes, amb reflexions sinceres i profundes sobre el món de la sardana respecte a altres mostres culturals. Acompanya el llibre un cd amb 17 sardanes de l'autor enregistrades per dues cobles formades amb grans músics provinents de diverses formacions. Cada text de Marcel Casellas està il·lustrat amb les pintures suggerents de l'artista Mariona Millàs. Preu: 20 €.

Núria Lorente
(sopa de lletres)

Sopa de lletres

8 sardanes d'en Lluís Pujals

I	L	A	V	D	A	N	M	C	G	A	U	R	B
Ç	F	A	L	M	E	U	M	E	S	T	R	E	O
D	T	C	J	G	E	F	U	U	B	D	U	C	T
H	U	J	U	D	S	D	S	M	E	S	B	O	P
O	I	I	P	S	A	O	A	I	R	E	T	R	E
A	T	C	B	I	J	E	U	A	G	S	C	D	A
O	S	M	F	A	R	U	A	V	A	R	R	A	G
N	E	Ç	L	P	X	D	R	L	A	V	L	N	M
C	D	N	M	V	T	Y	A	O	L	B	C	T	P
T	A	E	Q	S	J	F	O	J	C	O	M	L	B
H	S	S	B	Z	E	R	E	R	O	V	N	E	L
R	O	N	W	S	G	H	C	E	R	B	O	N	L
D	R	E	T	A	D	X	R	C	U	N	V	R	E
T	H	A	E	X	S	V	E	J	F	A	N	I	S
A	N	C	R	R	A	G	S	C	O	P	K	C	Q
S	T	R	O	C	E	D	N	E	N	L	E	G	B

Amadeu Cuadrado
(mots encreuats)

Mots encreuats

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Horizontals: 1. Hores que té el dia (3 mots). 2. Compren el significat. Del revés, escoltes un so. 3. Rave avocàlic. Provenir d'armes. Sense títol. 4. Tregui una part. Provi un menjar o un vi. 5. Després s'haurà de tornar. El cap d'en Joan. Qüestions Econòmiques Escassament Unides. 6. Capgiris un receptacle i buidis el seu contingut. 7. Associacions Anònimes De Luxe. El Nord. Indústries Reunides Societat Anònima. 8. Mig trasto. Mig nyanyo. La germana del meu pare s'hi posa d'esquenes. 9. Personatge egipci de novel·la i de pel·lícula. Em surt sang de per tot. 10. Lesquena d'en Sinué. Feu passar el menjar de la boca a l'esòfag. La segona d'en Sinué. 11. Diada de gran festa als pobles (dos mots separats pel quadrat negre).

Verticals: 1. Nom popular en què es coneix el contrabaix en una cobla. Cada diumenge ho és de corcoll. 2. Enumeració de tots el béns d'una persona o entitat i que consti, que això és més que un invent. La segona de la verra. 3. Nota muda. Se'n toquen i se'n ballen per la Festa Major. 4. Que pertany al teatre. Untet, untament. 5. Ho van inscriure a la creu on van clavar Jesucrist. Cap de burro. No ho afirma, ans al contrari. 6. Enmig de vint-i-quatre. A mig armar. Sardana de Juli Garreta. A mig engolir. 7. Vestit de segona mà. El cap d'en Quimet. Associacions Sense Límits Morals. 8. Vagi a robar quan arribi un vaixell al port. La iaia ha perdut el cap. 9. Tona avocàlica. Jugaries a enfilar-te. 10. Fessin una resta. El cor d'un riota. 11. Estació de l'any que comença pel juny. Del revés, persona que és causa de fer riure o el ridícul.

R	O	I	V	W	V	T	S	E	F
I	U	I	L	O	G	N	E	E	E
O	N	G	V	S	E	U	N	I	S
T	I	V	V	A	N	V	R	T	
V	S	I	I	N	L	A	V	A	
S	I	U	D	U	B	V	R	T	
U	E	D							
I	T	V	T						
T	S	V	W	V					
S	T	N	S	N	E	T	N	E	
E									

B	G	E	T	N	N	O	E	C	O	R	I	S	
O	K	P	O	S	G	V	R	R	C	N	V	A	
S	I	N	V	F	J	E	L	S	X	E	H	T	
E	R	A	N	U	C	R	X	O	V	I	E	R	O
T	N	O	B	E	R	C	H	G	S	M	N	O	R
L	N	A	O	E	E	Z	S	S	H				
B	W	O	C	I	O	F	J	I	D	V	A	T	H
P	C	B	L	O	V	A	T	A	W	N	C		
W	N	T	A	V	T	R	D	X	P	J	E	N	
G	V	R	V	A	V	U	V	F	W	S	O		
V	D	C	S	G	V	U	E	J	I	C	B	T	V
E	R	I	E	R	I	V	O	V	A	P	I	I	O
P	O	B	S	E	W	S	D	S	D	U	J	U	H
T	C	U	D	B	U	F	E	G	C	T	J	D	
O	E	R	I	S	T	W	U	E	W	T	F	J	
B	B	A	G	A	M	C	A	N	A	V	I	L	A

Solucions:

Ripollet

El Vallès Occidental

48è Aplec de la Sardana

Diumenge 6 de setembre de 2015

A 2/4 de 12 del matí i 2/4 de 5 de la tarda,
al parc Gassó Vargas, al costat del monument a
la Sardana Rambla dels Pinetons, s/n

Al matí Sardanes de 7 tirades

Cobles: Jovenívola de Sabadell
Bisbal Jove
Marinada

Al matí exhibició de colles, a la tarda
concurs de la sardana incògnita i de colles
improvisades.

Arrossada popular (venda anticipada tiquets tel. 638
612 224). Servei de Bar durant tot el dia
En cas de mal temps: Escola Pública Anselm Clavé

Badalona

El Barcelonès

71è Aplec de la Sardana

Dissabte 19 de setembre de 2015

Plaça de la Vila. 10 de la nit

Cobla: Marinada

Diumenge 20 de setembre de 2015

Parc de Can Solei - Ca l'Arnús.

Matí a 2/4 d'11, tarda a 2/4 de 5.

Cobles: Marinada
Ciutat de Girona
La Principal del Llobregat

Diumenge, concurs de colles improvisades

En cas de mal temps: Pista d'hoquei, Centre
Parroquial Sant Josep (La Plana)
Tels.: 93 388 07 11 i 620 956 801
mail: jordi@formafilsl.com
Servei de bar, taules i cadires per dinar.

Terrassa

El Vallès Occidental

43è Aplec de la Sardana / 32a Diada Sardanista

Dissabte 19 de setembre de 2015. Pl. Vella. 10 de la nit.

Cobla: Ciutat de Terrassa

Diumenge 20 de setembre de 2015. Pl. Vella (hi ha aparcament i tots els serveis).

Cobles: La Principal de Terrassa (a les 10 matí)
Sant Jordi-Ciutat de Barcelona (a 2/4 de 12 matí i a 2/4 de 5 tarda)
Mil·lenària (a 2/4 de 12 matí i a 2/4 de 5 tarda)

Diumenge, concurs de colles improvisades (pàrquing Plaça Vella)

En cas de pluja, la DIADA se celebrarà a la Pl. Porxada (c/ de la Rasa)
Informació: Tel. 93 733 31 30 - sardanistasert@ya.com